

ve 20 hodin), byl pátek, a tak se ani nikam jinam nedalo jít a ti pořádkumilovni a spořádani Němci museli začít pouštět až skoro v půl osmé, i když se před halou tisína nejméně tisícovka lidí. „To nemůžou zvládnout“, bleskoval mi hlavou, ale faktem bylo, že před osmou už bylo v sále plno a přesně v osm zhlyšla světla a rozjelo se to (příklad pro české pořadatele - prost' musí koncerty u nás začínat nejméně o půl až tři čtvrtě hodiny dříle). Ale ted už k samotné akci - prvními pány na holeni byli angličtí Skins. Zahráli obstojně svoje show v duchu moderního našlapaného hard rocku (který se pomalu už ani nehráje), a proto si kluci zasloužili nečekaný ohlas publika, který je rádne oceňil. Velmi dobrý otvírák koncertu. Zádné zbytečné pískání, prostě po-hoda. Ani ne deset minut přestávka a na podiu se objevují Skunkworks. Asi vám to nic neříká, ale Bruce Dickinson, který se vydal na sólovou dráhu je právě zpěvákem této kapely. Bruce dal jasné na koncertě lidem najevo, že jsou v kapelu čtyři, a proto si myslí, že jeho kapela by se neměla jmenovat Bruce Dickinson, ale Skunkworks a že oni čtyři jsou právě Skunkworks. Vystoupení se hlavně opíralo o její aktuální album „Skunkworks“, které je podle mého názoru slabší než jeho dva předchůdci. Věci z novinky pro mne nejsou natolik chytavé jako skladby z „Ball To Picasso“ a „Tattooed Millionaire“ (z té zazněla pouze jediná a to titulní věc, což je velká škoda), a tak mi tu a tam přišlo Dickinsonovo show trochu bez spádu a napětí, i když se všichni členové snažili o život. Přesto si však u publika Skunkworks splhli a bylo jasné, že lidé nepřišli jen na „hvězdy“ večera Helloween, ale i právě na Skunkworks! Největší ohlas zaznamenala skladba „Tears Of The Dragon“ z předchozího „Balls...“. Při koncertu nechybělo ani Bruceův pozdrav nejen fanouškům z Hofu a okolí, ale také pozdrav velmi jasně české fanoušky (čímž jsme si to zasloužili?). Příďavek a už se připravuje pódiu pro Helloween! To trochu trává, ale ne zas tak dlouho, jako to bývá u nás na koncertech zvykem. Ač je to ostuda (možná že ne, protože Helloween u nás živě ještě nikdy nehrál), ještě jsem neměl možnost Helloween vidět. Vyborný zvuk, výborné pódiové show, světla, profi přístup - to jsou superlativy, kterými se dá nazvat vystoupení Helloween. Hlavně to bylo přijemné - skvělý kontakt s publikem, zádné zbytečné výstřely, žádná křeč - prostě pohoda a speed metal, jaký je u Helloween zvykem. Hlavně svými posledními dvěma deskami se Helloween vrátili tam, kam patří a vždycky patřili - udělali dobré, protože se k nim fanoušci mohou obočit rády. A opět - jejich playlist se sestával hlavně ze skladek posledních dvou desek - tedy „Time Of The Oath“ a „Master Of The Rings“, ze které měla největší úspěch „Mr. Ego (Take Me Down)“ (není divu, když ji notoricky znají na MTV). Nechyběl však ani skladby, na které se těšili hlavně čestní návštěvníci koncertu - z „Keeper Of The Seven Keys I.“ - „Future World“, a ze dvojky „Dr. Stein“ a „Eagle Fly Free“, které zpíval téměř celý sál. Nechyběla dokonce k překvapení jedna písnička z „Pink Bubbles Go Ape“. Prostě po-hoda! Hodinu a půl, dva přídavky a Helloween se s fanoušky loučí. Libí se moc, a tak jen doufám, že se na ně třeba za rok podívám ještě jednou... -las-

•••• 1/2 4,5

Zvláštní poděkování: Agentura Ozzy a Potkan, Radek Leitl (Rock Report), Dan Margolius (Big Bang!)

ACCEPT / VICIOUS RUMORS, Belmondo, Praha, 24.5. 1996

Hosty celé akce Vicious Rumors jsme mohli vidět téměř před dvěma lety v pražské Pyramide. Tenkrát k nám zavítali ještě se zpěvákem Carlem Albertem, který však nedávno tragicky zahynul při dopravní nehodě. Život jde ale dál, a tak se pozměněná formace za čas z ofensivní události zotavila. Za mikrofon se postavil kytarista Geoff Thorpe, který sice nedosahuje takových pěveckých kvalit jako Albert, ale v rámci svých možností odvedl maximum. Vicious Rumors přehrál většinu skladeb z čerstvého alba „Something Burning“. Z Albertových časů skupina zafadila například „Down To The Temple“, kterou Thorpe přenechal bubeníkovi Larrymu Howeovi. Vicious Rumors předvedli, že ještě stále mají co říct. Dústojný comeback. Až na ne-

průzračný zvuk. Užajně na jeden z posledních koncertů německých veteránů Accept se přišla podívat necelá tisícovka fanoušků. Udo a jeho kumpáni jasné přesvědčili, že ještě zdaleka nepatří do starého železa. Jestliže mají kapely odcházení na vrcholu a v životní formě, nemohli si Accept vybrat příhodnejší období. Novou desku „Predator“ připomněli pouze okrajově otevřákem alba „Hard Attack“ a „Crossroads“, ve kterém Udovi se zpěvem vypomáhal baskytarista Peter Baltes. Do metalové dížky oděny Udo zářil stěsim a měl neskrývanou radost, když refreň notoricky známých pecek jako „Metal Heart“, „Living For The Night“, nebo úvodní „Restless And Wild“ zpívalo nadšené publikum společně s kapelou. Jistě jsem nebyl sám, když jsem při pomyslení na skutečnost, že tyto fantastické fláky již nikdy neušly sám živé, zatačili stzu v oku. Zvuk celého vystoupení byl téměř tak průrazně ostrý jako Udovi nesmlouvavý hudební projek. Ovšem tak krystalického zvuku, kterým v říjnu 1994 šokovali nabítku Lucernu, němečtí bukanýři nedosáhli. Z novější tvorby souboru jsme slyšeli klipovou „Slaves To The Metal“ z předposledního alba „Objection Overruled“. Věčně usměvavý basák Peter Baltes si vystřílil sólový zpěv v „It Ain't Over Yet“, rovněž z aktuálního počinu „Predator“. Přídavek obstarala leitura „Ball To The Wall“. -Daniel Margolius

INZERCE

• METALLICA - texty 1996, články, informace, členství ve fan klubu, foto, VHS, CD, plakáty a další zajímavosti na adresu: Milan Škoda, Jabůrková 262, Pardubice, 530 09.

Redakce Metal Breath zine vyzívá všechny skupiny stylového zaměření od hard rocku, speedu přes thrash, death, doom metal až po grind core. Zasílejte nám průběžné své zprávy, co se u vás děje, informace nás o svých koncertech (s dostatečným předstihem), co chystáte (vydání desky, dema), zasílejte nám své nové počiny na recenzi, materiály, foto, loga. Rádi zveřejníme jakoukoliv zprávu k ní fototo atd. V ničem by neměl být problém. To se týká též všech koncertních a vydavatelských agentur.

Ceník inzerce v Metal Breath

Soukromá inzerce typu „Prodám, kupím, hledám“ je zdarma. Plošná inzerce - 1/1 strana (A5) - ČB - 300,- Kč

- 1/2 strany (A6) - ČB - 180,- Kč

- 1/4 strany (A7) - ČB - 90,- Kč

Objednávky zasílejte přímo na adresu redakce. Nejsme plátcí DPH.

Redakce: METAL BREATH Production, P.O.BOX 5, Třemošná u Plzně, 330 11, Česká Republika (Czech Republic). Šéfredaktor: Pavel Maňas

Spolupracovníci: Petr Chvojka, František Březina, Bohouš Němec, Martin Vilášek, Mira Ptáček. MIČ: 47 051 MK ČR: 6023

Cena: Pro předplatitele: 13,80 Kč + 5,- Kč poštovné (cena u kamelotů a soukromých prodejců volná). Uzávěrka: 30.6.1996

Díky omezeným technickým možnostem není vyloučeno řádění šotka!

Nevyžádané rukopisy, propagativní materiály, dema, MC, CD, foto nevracíme.

Ke všem možným vztahům, které se vyskytují v této hudební branži, se naše redakce v rámci možností nevyjadřuje a zastává k nim nezávislý postoj. Na prvním místě je přeče hudba!

Logo METAL BREATH (R) je ochranou registrovanou známkou a je chráněna Úřadem průmyslového vlastnictví Praha. Logo by Storm (C) 1991.

5-6/96 (36)

METAL BREATH

HEAVY, THRASH, DEATH, DOOM METAL MAGAZINE

R.E.T.

ARAKAIN

LOVE HISTORY

APOPLEXY

JOLLY JOKER AND THE P.B.U.

ŽELEZNÁ NEDĚLÉ

MAC BETH

NEWS, PROFILY, ROZHOVORY, Z ARCHÍVU..., DISKOGRAFIE A-Z, KONCERTY - PŘEHLED, VIDEO, PLÁTNĚ / KNIHOVNA, RECENZE, SEDMIPALCÁKY, DEMÁČE, LIVE, INZERCE

HELLO!

Před námi je další číslo Metal Breath, i když zhruba s měsíčním zpožděním, ale myslíme, že konce roku tento skluz doženeme. Číslo je o pět narváno informacemi, dokonce musíme některé články přesunout do dalšího čísla. Vzniká tím sice neaktuálnost tétoho článku, ale všechny stojí zato. Uff! Co dál. Myslíme, že celkem na srdeční nemáme, snad jen to, že prosíme některé kapely o trochu strpení na recenze svých počinů. Sešlo se jich nám těch požehnaně. Přistě se tedy můžete těšit na větší počet recenzí demačů... To vše, dejte se do čtení, není to rozhodně k zahození. -red-

NEWS*NEWS*NEWS

- Tentokrát si opravdu šotek zařádl až to nebylo hezké. V minulém čísle jsme nedopatřením zařadili foto skupiny **VIRTUAL VOID** ke článu o kapeli **DEADLY INTENTION**. Velice se tímto omlouváme obojma kapelám...
- Po Argemu, Premienu, Reflexy byly tady další zábavová (lépe řečeno tancovačková) kapela z jihomoravského regionu **WAYN**. Vydává své debutové CD, které bylo pokřtěno 26.4.1996 v Uherském Hradišti za asistence pomohvězdy Dolly Buster. Sice kapely tohoto typu nedosahují hudební kvalit tak vysokých, nelze přehlédnout fakt jejich popularity mezi pubertálními fanoušky...
- Z čistého nebe na nás vybalí severomoravští **SCABBARD** se svojí debutovou deskou „Beginning Of Extinction“, kterou kluci natodili během února ve slovenském Leopoldově (studio Exponent). Desku vydala agilní firmička Deathvastation Productions, za kterou se neskryvá nikdo jiný než Petr „Pedro“ Hejmánek - manažer to deatháku Krabathor. Cena CD v obchodech bude 250,- Kč, ale vy jej můžete získat na adresě: Deathvastations Productions, P.O.Box 1, Ostrožská Lhota, Uherské Hradiště, 687 23 nebo na adresě: Scabbard, c/o Jiří „Sura“ Soukup, Kálovice 492, Svitavy, 763 64.
- Po absolvování šňůry s Vader a Pergatory si dávají **DEPRESIÓN** malou pauzu. Po ní se kluci vrhnu na dodělávání písni pro slibované CD, které by mělo vyjít na podzim roku 1996. Při společném koncertování s Krabathor se Depresión zalíbil klukům z Morbid Records natolik, že jim zařídili ještě další koncerty. Možná se tato spolupráce rozvíjí i do jiných dimenzi, člověk nikdy neví. Jinak chťají kluci koncertování u nás omezit, aby neomrzeli fans ani sebe. S více živými kšefty Depresión můžeme počítat až na podzim, po zveřejnění zmínovaného CD (budeme průběžně informovat).
- 27. března 1995 - pamatuji si toto datum. Asi ne, ale to vůbec nevadí. Tehdy totiž vyšel druhý díl komplikace **MASTERS OF CZECH METAL 2**, na kterém se podílel i nás šéfredaktor Pavel Mařas. Komplikace byla často kritizována, někde byla chválena, ale to už je osud. Svůj účel komplikace dosudatně splnila a doufaje, že se všechny zúčastněné kapely dočkají svého debutu (za poslední rok se to splnilo R.E.T., Love History a Hypnotic Scenery). Přesně do 31.března 1996 se prodalo 1560 kusů tohoto samplingu a to je na naše současné míry velký úspěch. Doufajme, že se prodejní číslo ještě zvýší...
- Nová alba na našem oficiálním i undergroundovém trhu: **SCABBARD** „Beginning Of Extinction“ (Deathvastation Productions), **MELANCHOLY PESSIMISM** „Recompense To Saints“ (Taga Records), **DARK** „Under The Bottom“ (Taga Records), **INSANIA** „God Is Insane... Join Him!“ (Taga Records), **ASMODEUS** „Příjezd krále...“ (Happy Music), **SORATH / UNCLEAN** split CD (Pussy GodRecords), **MANIAC BUTCHER** „Barbarians“ (Pussy God Records), **ROOT** „Kárgerás“ (Black Hole Records), **ARAKAIN** „S.O.S.“ (Popron Music), **HYPNOTIC SCENERY** „Vacuum“ (Sheet Records), **FLESHLESS / MASTIC SCUM** „Free Off Pain“ split CD (Ohne Maulkorb Production), **GLADIATOR** „Dogstime“ (BMG Ariola ČR / SR).

• Pokud jde o prodejnost nové čtvrté desky **ROOT** „Kárgerás“, tak tam je vše v naprostém pořádku a vydávající firma Black Hole Records si zřejmě může prozatím chrotchat blahem. První náklad 1000 CD a 500 MC je pryč a samozřejmě ihned uvažuje o redicí.

• V nejbližší době můžeme očekávat i nové demo **PSYCHOPATHIE**. Zatím vydá na MC, ale do konce roku by se mělo zrealizovat CD splítko společně s **DECOMPOSED**. Celé by to měly vydát společným dílem Obscene Productions, Epidemie a Metal Age Productions.

• Za jediný den ve studiu ASG v Uherském Brodě nahral **SHAARK** pět nových skladeb jako ochutnávku na připravované druhé album. O jejich vydavatelské firmě Free Art Records nepadalo žádné slovo. Shaark má prý spadeno na dva nové vydavatele, takže, nechme se sekvapiti. Od soboty 8. června nahrávali v prostorách přestavěného studia Shaark v Bzenci svou druhou desku a na své větší turné by měli vyrážet během října... Sesata je stejná jako na albu „Sinn Fein“ - Skrblik - zpěv, Trachulec - kytara, Alex 93 - kytara, Bája - basa a Zdenák - bicí.

• Martin Fojt se opravdu čini. Jeho firma **Mafo Agency** pořádá stále větší počet velmi zajímavých akcí především v Praze. Jeho červnový výčet zní: Sacred Reich / Skrew (7.6.1996) - Palác Akropolis, The Exploited (8.6.1996) - Belmondo, Prague And Aloud Festival - Morbid Angel, Pro-Pain, Merauder, Rhythm Trip, Reign, Soulquake System (25.6.1996) - Belmondo. Na příští měsíce se opět chystají velmi zajímavé akce, ale o nich vás ještě budeme informovat.

• Vypadá to na rozpad dobré se rozjíždějící kapely **ENTER**, která má na svém kontě už debut „Scared“, které bylo velmi dobře hodnoceno v prestižních evropských metalových plátcích...

• Dlouho se ne nic něděle, ale teď se déjí věci. V pořadí čtvrté album mají za sebou slovenští **GLADIATOR** „Dogstime“ vydané v polovině května v gigantické firmy BMG Ariola ČR / SR. Zajímavosti je, že všechny jejich natočené klipy se dokonce objevily několikrát na evropské MTV. Od „Profitable Losses“ („Designation“) přes „My World“ („Made Of Pain“) až po dva klipy z třetího „Third Eye“ a to „Free“ a „In Your Head“. Díky tomu se Gladiator dostali trochu do povědomí i na západ od našich hranic. Jejich starší desky se tu a tam prodávají právě tam, kde si Gladiator také zahráli: ve Francii, Německu, Polsku atd. K nové desce „Dogstime“, která se nese v duchu Seattle a ne mnoho se liší od předchozího „Third Eye“, je natočen klip k věci „Prayer“. Současná sestava: Miko - zpěv, kytara (nový image - ostřané vlasy), Maroš Hladký - basa, Rastislav Toman - kytara a Georgio B. - bicí, zpěv. Kontakt: Gladiator, Dušan Hladký, Alekšince 302, Nitra, 951 22, Slovensko, tel. 087 / 822 34.

• Koncem dubna absolvovala skupina **DARK** mini turné po Čechách a Moravě ve společnosti švýcarské skupiny Lunacy a také několika českých kapel. Na dvou koncertech tohoto turné, konkrétně v Brně a ve Vyškově, bylo pokřtěno třetí album skupiny Dark „Under The Bottom“, které se podle zpráv z vydavatelství Taga Records zatím velmi dobře prodává. Prodejnost alba by měl ještě podpořit videoklip ke skladbě „Strange Pain“, který skupina Dark dokončila v polovině května a který by se měl objevit ve vysílání všech domácích televizních společností. Kontakt: Dark, Jiří Křetinský, Hranický 19, Vyškov, 682 01, tel. 0507 / 342 309 nebo práce 0507 / 21022. V příštím čísle se můžete těšit na rozhovor s DARK!!!

• Debutový demo také hliadk ostravská kapela nazývající se **PUNISHMENT** a které existují asi dva roky. V prosinci kluci nahrali svůj debut „The Future Thought“ v ostravské Barbarelle, obsahuje celkem 6 rychlejších a techničtějších skladeb. Celkový čas dema je 33 minut. Od té doby se ke kapeli připojil druhý kytarista (demo bylo nahráno pouze s jednou kytarou). Kluci by si strašně rádi někde zahráli, takže poslily nabídky. Demo (50,- Kč + poštovné) a informace získáte na adresu: Filip Kopal, Brigádnická 43, Ostrava - Heřmanice, 713 00, tel. 069 / 21 15 73.

• Skupina **CEREBRAL TURBULENCY** vznikla na podzim roku 1993, ale první dema se objevil teprve v roce minulém. Jedná se o debut „Right To Choose“ natočený v ostravském studiu Barbarella a nese se v duchu thrash / death s jasnými prvky grind core. Kluci letos

noušků svým novým programem „Příjezd krále...“. Celý večer bych rozdělil asi do dvou částí. V té první jsem všichni mohli slyšet nový program, v té druhé staré osvědčené fláky. Vynikající intrumentální výkony a poměrně dobrý zvuk byly hlavními klády v první polovině, v té druhé pak na silu, tvrdost, syrovost a rychlosť. Songy jako „Aetas Que Vindice Nullo“, „Den hojnosti“, Mertova „Píseň šaška“ či „Óda na podivné vítězství“ byly přijemným uklidněním sychravého sobotního večera. Aby se však vše vykompenzovalo, poklidná atmosféra se na jednou změnila díky nejstarším peckám „Hrobníkovi zpověď“ a „Když dábél umírá“, kterou si zachopil Petr Korál z Rock and Popu. Z novinky byly postupně představeny například hardcorová vypalovačka „To B. At C.“, „Snigger“, či zatěžkaná „Don't Promise Rain“. Úžasné nasazení, kterým je Insania pověstná, nenechalo v klidu snad ani hluchého. Ono jiskření a dynamickost se podařilo napcat i do drážek střívajícího alba „God Is Insane ...Join Him!“. Hlavní tahoun Insanie je bezesporu kytarista a zpěvák Poly, který do agresivní, avšak zároveň melodickej muziky agituje originálně, snad hardcorovým projevem. Nenapadný bubeník Black Drum feče ze svého nádobačka s takovou přesností, až mám chvilem pocit, že kluci mají automatického bubeníka. Insania neopomněla zahrát ani páru věcí z prvotiny „Crossfade“, ze které kapela zařadila například hitovku „Zimní Varování“. -Daniel Margolius-

ASMODEUS / SKYCLAD, KD Svornost, Plzeň, 9.5.1996

Dvě kapely, které se k sobě hodi, ne? Původně to bylo ale úplně jinak. Kromě headlinerů Skyclad totiž na koncertě měli vystoupit Whiplash,jenže ti nedorazili údajně z Německa a Xantipa (vůbec nechápou dramaturgické zařazení), která nakonec z nejzajímavějších příčin nevystoupila (díky bohu!). Na plakátech sice Asmodeus nebyli napsani, ale jejich vystoupení cca 300 lidí bralo úplně v pohodě. Nový materiál z desky „Příjezd krále...“ lidí ještě neznají, a tak bylo znát v první půli vystoupení, že ide především poslouchaj a otlukávaj si nový materiál. Celkem obstojný úspěch ve formě nadšeného tlesknání. Zřejmě největší úspěch měla cover balada „Píseň šaška“ od Merty. Nejhorší na všem byl ale zvuk, který Asmodeus potopil někam, kde hrájí možná ty začínající kapely, set se zvuků snážil, jak to slo, ale kustika Svornost je prostě katastrofální. Druhá půle protkaná skvěloumi starými thrashovými fláky konečně rozhouplala sál a bylo jasné, že Asmodeus měl v tu chvíli vyhráno. Díky tomu, že odpadly zmiňované kapely, mohli si Asmodeus dovolit hrát tři čtvrté hodiny. Po té se na pódium objevilo tříčlenné těleso sestavené z bedňáků od Skyclad a jejich dvacetiminutové vystoupení se neslo v módním trendovém soulamu, leč průměrné úrovni, a tak se nedivím, že část publika se šla napojit lahodným plzeňským mokem. Následovali už jen hlavní hvězdy večera Skyclad. Co k nim říci, když je člověk vidí potěšit ani ne za poslední rok. Jejich performance je stále perfektně promákaná a výdychy dokáží i v nejhorších situacích strhnout publikum na svou stranu a směst k všechny desudy vystupující spolky. Kromě těch největších pecek Skyclad zaznělo i několik nových věcí z aktuálního alba „Irrational Anthems“ a třeba „War Pigs“ od Black Sabbath. Nasazení na 100 percent, i když se šest členů pomalu na pódium nevešlo, Georgina Biddle opět v eroticky laděných šatičkách u svých houslí a kláves dokázala pacifit celé vystoupení a zpěvák Martin Walkier zpíval s takovou chutí a nasazením, že by mohl okamžitě vyzrait do nejaké bitvy. Zahřívající koncert (první kšeft velkého evropského turné) dopadl nadmíru dobré a všichni fanoušci dostavili se na koncert mohli a odcházeli spokojeni. Myslím, že i Skyclad nebyli nešťastní. Kromě zvuku opět jedna z dalších vydávaných akcí. -las-
*** 1/2 3,5

SKIN / BRUCE DICKINSON - SKUNKWORKS / HELLOWEEN, Freiheitshalle, Hof, 10.5.1996

Známá to plzeňská pracovitá agentura Ozzy a Potkan opět vypravila zájezd na akci, která se úplně klidně mohla konat kdekoliv na území České republiky, leč pořadatele zaspali, a tak se na tři zminěné kapely muselo jet do nedalekého německého Hofu za hranicemi. Dva autobusy českých fanoušků (pouze Ozzy a Potkan) jsou už na takovém podniku znát (hlavně při vystoupení Dickinsonovy kapely Skunkworks, ale nepředbejme). Letošní jarní počasí stálo za houby, ale 10. května, kdy můžete ještě lásky čas, ale hlavně teplo, teplo prostě nebylo a byla kosa jako kráva! Proč o tom piš, zvláště pak, když to vůbec nijak nesouvisí s muzikou? Souvisí! Před Freiheitshalle jsme totiž dorazili nečekaně o nejméně dvě hodiny dříve (koncert začinal

ASMODEUS, RC Bunker, Praha, 4.5.1996

Asmodeus v posílené sestavě o druhého zpěváka Pavla Hendricha a sólového kytaristy Václava Áška vyrazil dobývat srdece pražských fa-

ra, která se v závěrečném setu, kdy Sorath odpálili sérii cover verzí svých oblíbených směšek, ještě umocnila. Při vystoupení proběhl samozřejmě zmíněný křest CD a po hudbě živé následovala hudba reprezentovaná. Tak, jak hlasal plakát: „Doom / Death / Black až do rána“, tak to skutečně bylo. Celý večer se nadmíru podařil a já jsem se ujistil, že z těch tří koncertů, které se mi dnes nabízely, jsem vybral ten nejlepší! -FBB-

• • • 1/2 4,5

DECADENCE / TORTHARRY / R.E.T. / TENEBRIS / PYOGENESIS / CEMETARY, RC, Hronov, 29.3.1996

Skvělá to sestava, byl trochu utajený koncert a ještě v tak vzdáleném východoceském Hronově. Přesto ale nabídka jet na tento koncert byla natolik přitažlivá, že jsme neodolali a spolu s konkurenčními kolegy vyrazili v pátek 29. března do tohoto malého východoceského sfero-diskového městečka. Celé to spíškali kluci od Tortharry a jim patří dík, že tahle akce se nadmíru podařila, i když se na takovouto hvězdnou sestavu necelá dvoustovka lidí. Původně ohlašovaný Lake Of Tears z neznámých důvodů už týden před koncertem byli nahrazeni jinými skvělymi doom metalisty Cemetary. Ale po pořádku. Koncert celkem načas zahájil pro mne zcela neznámý hradeckohrálovští Decadence. Jejich dvacetiminutové vystoupení kdosí v hledišti označil jako české Paradise Lost a měl setsakra pravdu. Ale žádný učený z nebe nespadl, a i tak Decadence předvedla poměrně zdalek vystoupení, i když bylo patrně jasné, že zmíněná kapela. Na to se domácímu publiku po téměř roční pauze představili Tortharry, kteří mají na svém kontě už debut „When The Memories Are Free“ a letos na podzim se bude připravovat nová deska, ze které zazněly už také věci nové, leč téměř nic nového pod sluncem. Stále stejný dobrý death metal, no uvidíme. Následující R.E.T. z Českého Těšína jsme očekávali s nadšením. Do té doby jsme totiž jejich vystoupení neměli možnost shlednout, a tak jsem byl zvědav, jak se s jejich náročným programem předvedou v koncertním hávu. S přijemným překvapením jsem nebyl zklamán, protože R.E.T. umějí zahrát živě stejně dobré, než na svých deskách - debut „Depression“ a zcela nová fošna „In Memories“. Jedinou vadou, která by se nedala nazvat ani vadou byl ten fakt, že s kapelou nedozírali jejich zpěvačka Táňa - velká škoda. Jinak na poměry měl celý malý festival velmi dobrý zvuk. Jelikož sestava Pyogenesis / Cemetary brázdila předním polské luhu a háje, polský management neopoměl i na domácí kapelu a ji byla pro nás opět zcela jedna velká neznámá - Tenebris (viz recenze na jejich aktuální album „Only Fearless Dreams“). Jejich vystoupení opět prokázalo, že kapely z východního bloku mají co říci i venu. Sound Tenebris zněl jako směs black metalu a doom metalu a díky tomu zaslouženě sklidil velký ohlas publika. Hodiny pokročily o hodný skok dopředu, ale i tak unavení fans netrpělivě čekali na dveře hvězdy večera, i když si myslí, že spousta z nich o těchto kapelách věbec nik neví. Pyogenesis byla kdysi death metalová parta, ale to už je minulost. Jejich poslední dvě desky jsou natolik jinde, že se nikdo nemohol divit, že death metal téměř neexistuje. Místo něj šla z pódia jakási směska moderního našlapaného hard rocku a punku a lá už asi neziskají. Náladu mi spravili až závěreční Cemetary, kteří předvedli svůj klasický sound - tedy doom metal křížený s moderními trendy a opět zaslouženě sklidili největší ovace. Co totiž více napsat? Jasné stručně a vystřížně. -las-

• • • 3

Zvláštní poděkování: Mirek Kovář (Taga Records) a Jarda Rubeš (Tortharry)

VISACÍ ZÁMEK, KD, Velhartice, 27.4.1996

Jednoho dubnového dne se zeptala průměrně poslušná a prospevající dcera své víceméně také průměrné matky: „Maminko, pojedeme na Visací zámek? Já jsem ještě naživo neviděla“. A matka mě průž-

o prazdrojnách chtěl natočit CD, takže uvidíme. Kontakt: Michal Cichý, Máldi 16, Havířov - Šumbark, 736 01.

• Západoněmecká skupina MORGOTH zrušila své vystoupení na festivalu ATTACK OF FIRE s odůvodněním vrcholících příprav vydání nové desky a tudíž velkého časového zaneprázdňení. Do Evropy v létě nepríletí ani Američané DISORDERLY CONDUCT, jejichž obvykle rozsáhlé české turné je tímto dementováno. Pořadatelé Attacku zajistili odpovídající náhradu - namísto Morgoth vystoupí holandské SINISTER!!! Připomínáme, že festival byl místem jednoho z dnes již velmi vzácných vystoupení brněnské skupiny ROOT!

• Na říjen se připravuje do Brna koncert americké HC bomby SICK OF IT ALL!!

• Bylo by na čase trochu aktualizovat dění kolem kapely BLACK HEAVEN. Takže Black Heaven vznikli v roce 1993 na základě rozpadu skupiny Damator a v témže roce vydali své debutové demo „Heaven In Black“. Největším úspěchem tohoto dema bylo, že skladba „Strange Land Of My Interior“ se objevila na sampleru „Master Of Czech Metal 2“, který vydala firma Monitor / EMI. Poté od kapely odešel zpěvák a kytarista Tom Rakvica a posléze i basák Marty. Nastalo období hledání nových členů, respektive odpovídajících náhrad. To se povedlo v roce 1995, kdy Black Heaven doplnil zpěváka Iose a basáka Horor (Otrokovice) a kytaristy White z Třinci. V tomto složení bylo v lednu 1996 natočeno v otrokovicím R-studio druhé demo „Fantasy“. Demo můžete získat na adresě: Jiřík Ticháček, Lukoveček 109, Frýšták, 763 16.

• Pamatuji se ještě na rakouskou kapelu DARKSIDE? Jakpak by ne. Vždybyl by častým hosty na koncertech v Čechách a na Moravě hlavně po boku Krabathoru a ne náhodou svůj debut vydali Darkside díky Petru Hejmárnkovi a jeho firmě Deathvastation Productions. Kapela neusnula na vavřincích a snažila se porazit dálé. Nedávno jí totiž debutovalo „Melancholia Of A Dying World“ vyšel v redici u německé firmy System Shock / Impact Records z Duisburgu s novým překřásným obalem, který k nám distribuje firma Globus International. V současně době probíhá turné, kde Darkside jedou po boku Six Feet Under a Eternal Dirge evropské turné po Německu, Francii, Holandsku, Belgii, Rakousku, Polsku, Švýcarsku, Itálii, Španělsku a Portugalsku. O podrobnější informaci si můžete napsat na adresu klávesisty a zpěváka S. Darkside, Wolfgang Süßenbeck, Josef Bierenzgasse 12 / 27, 2700 Wiener Neustadt, Austria, tel.: +43 2256 64616 20.

• Po nepříliš technicky zdařeném startu nezávislého undergroundového labelu Bizar Leprous Production, zapříčineném nepríjemnou zájemnou DAT - kazet (viz recenze na 7"EP Agathocles / Plastic Grave) se chystá k vydání split MC kapel BLOOD / MALIGNANT TUMOUR, později další split s názvem „Grinding Madness Comp. EP“, který bude obsahovat směcky AGATHOCLES, GROINCHURN, DEMOLISH, HARTSOEKER ROT a DEFECAL GESEOFOBIA a posledním oznameným počinem má být opět split MC, tentokrát kapel INGROWING / NECROPHAGIST. Nezbyrá než držet palce, aby všechny tyto nosiče vyšly tak, jak si představuje samotná firmička. O vše informaci a tituly si pište na adresu: B.L.P., Roman Poláček, Palackého 450, Lanškroun, 563 01. Na poslední chvíli jsme obdrželi zprávu, že „Grinding Madness Comp. EP“ převezme pod svou značku s největší pravděpodobností Bastard Records.

• A ještě jednou k rakouským DEPRESSION. Zpráva se tentokrát týká rozhovoru z minulého čísla, z něhož vyplínalo, že namyšlenou kapelou jsou Six Feet Under. Tak tomu samozřejmě není, protože namyšlenými kolegy Depréision jsou taktéž rakouskí Excidium. Tímto se omlouváme za překlep...

• Svůj debut vydala kapela TEMPERANCE se Švédská u labelu Shiver Records. CD má název „Krapakalja“ a sezenetejte jej na adresu kapely: c/o Ernerot, Vinamars Vág 8, Växjö, 352 34, Sweden.

• Velmi zajímavý počin jsme nedávno dostali do redakce Metal Breath. Opět se opakuje jedna zvláštní, leč velmi skvělá věc a to, že nedostáváme jen dema „metalová“, ale i z jiných soudků a to je dobré. Takovým demem je nové demo skupiny APENDYKS ze Štětí. Demo se jmenuje prostě „Apendyks“. Demo celkem obsahuje 8 velmi zajímavých a nadmíru dobrých skladeb a vy jej můžete získat za 80,- Kč na adresu:

Apendyks, Jan Pesser, Mánesova 638, Štětí, 411 08 nebo na telefonu 0411 / 500 161.

• Co nového u brněnských FORGOTTEN SILENCE? Možná málo, ale přece hodně! Dvě pětiny kapely úspěšně odmaturovaly, sestava je stále stejná - tedy: Krusty, Medvěd, Marty, Hanka, Chrobis. Na trhu se objevil silověný 7" split EP s DISSOLVING OF PRODIGY a je tam krátký verze skladby „Clara...“. Na červenec bylo plánováno vydání CD „Thots!!!“ Vydavatelem není nikdo jiný než Obscene Production a Metal Age Productions. A nové skladby? Hotové jsou právě i 1/2 skladby, je to chvílemi do deatha a chvílemi do úchylného skoržazu. Nový materiál se bude jmenovat „Senyaan“. Textové bude navazovat trošku na první demokazetu „T.N.F.-T.L.R.“. Kontakt: Forgotten Silence, Alexandr Nováček, Mácha 487, Rosice u Brna, 665 01.

• Na trhu se objevuje nová komplikace a to „ECHOES FROM THE UNDERWORLD II.“ - vite asi oč jde. Je to volné pokračování prvního vcelku úspěšného a povedeného sampleru, které má na svém ostrovském labelu Twist Records. Dvojka obsahuje skladby těchto kapel: Siax, Isacarau, Forgotten Silence, Disfigured, Ingrowing, Godless, Truth a Ritual. Zájemci o CD (150,- Kč + 16,- Kč poštovné) nebo MC (100,- Kč + poštovné) si jej mohou objednat na adresu: Alexandr Nováček, Mácha 487, Rosice u Brna, 665 01.

• Třinečtí R.E.T. úspěšně zabodovali i v zahraničí. Jejich skladby „Honour To Hippies“ a „Confession“ se ještě nedávno pohybovaly na pátem a šestém místě hitparády francouzské radiostanice Sur Fréquence Q.O.A.

• Německá firmička Fallacious Apparition Records vydala underground compilation s názvem „Roaring Darkness vol.2“, kde se kromě českých doom spolků CHIMERY a REACTION ECSTASY TRANCE objevuje devět německých, tři belgické, jedna italská a jedna finská banda. Tudy cesta na západ tedy vede.

• O tom, že se nové album finských progresivních doom (?) metalistů AMORPHIS „Elegy“ prodává sakra dobré, si mužete byt jisti. V Německu se s tímto almem umístili jednak na 24. příčce nezávislé „Dutch Independent Album Charts“ a v „Media Control Top 100 na 67. příčce. Amorphis jedou koncem léta (přesněji od 3. září do 5. října) společně turné s švédskými THERION. Turné začíná v Německu a naši republiku zasáhne hned dvěma koncerty - Praha, Rock City, 6.9 a Brno - KD Svatobor. Turné navštíví dále Rakousko, Itálii, Švýcarsko, Francii, Holandsko, Belgii, Dánsko, Norsko a Švédsko...

• GOREFEST nejsou na tom o nic hůře, ba možně lepě než jejich stájoví kolegové AMORPHIS. Ve stejně „D.I.A.C.h.“ skončili Gorefest se svým novým almem „Soul Survivor“ na 19. místě. Kromě zmínovaného turné v září se zúčastní také několika významných festivalů během léta (30. června po boku Iron Maiden, Slayer a Type O'Negative - festival Grasspop Metal Meeting v Desselu v Belgii a 1. října 9.srpna na North German Wacken Open Air v Německu).

• 12. července výšlo progrémové švédské THERION nové mini CD „Siren Of The Woods“, které obsahuje dvě skladby z následné vydání alba „The Woods“, které obsahuje dvě skladby z následné vydání alba „The Woods“.

• Novinku hláší také kanadský KATAKLYSM - jmenuje se „Temple Of Knowledge“.

• Australští křesťanští death metalisté MORTIFICATION vydávají své v pořadí sedmé album „EnVision EvAngelne“ - jakýsi menší Best Of dosavadní kariéry. Součástí je i 18-ti minutový titulní song...

• Samozřejmě další žhavou novinkou je i třetí album „In Mourning“ floridské kultovní bandy BRUTALITY. Na něm můžete slyšet dva nové kytaristy...

• Nové mini CD hláší holandskí deatháci SINISTER. Jméno nového pojmu - „Bastard Saints“.

• 12. srpna výšlo nové album THERION - „Thele“.

• Po mnoha letech ticha a interních problémů se do stáje Nuclear Blast Records vrací další floridská banda MONSTROSITY. 30. září vychází po debutu „Imperial Doom“ dvojka nazvaná „Millennium“.

• Pokud vlastně počítáte a ještě připojeni na Internet - WWW stránku firmy Nuclear Blast Records najdete na adresu: WWW.NuclearBlast.de, nebo můžete poslat e-mail na adresu: 100532.3575@compuserve.com

INSANIA / AMBIVALENCY, RC 007, Praha, 2.5. 1996

Pro předskakující pražskou skupinu Ambivalence byl tento koncert ojedinělý. Poprvé zde vystupovala s novým zpěvákem, který si říká Vejška. Když se na něho podíváte, bude vám ihned vše jasné. Dvoumetrový hromotluk s dredami je snad ještě divočejší než jeho předchůdce Gorgo. Ambivalence se nedali zatlačit do kouta přízemním zvukem a prali svouj death / coronou smrště do setmělého klubu. Hrálo se převážně ze září posledního počinu „The Grind Brothers Stories“, ale došlo i na kazetový debut „Material For Improved Death“, na kterém kapela ještě holdovala z větší části death metalu. První nahráv-

PROFILY, ROZHOVORY, ČLÁNKY

ARAKAIN

„Nezanevřít na svůj styl života, svoji muziku - na dobré bigbit“

Když naše prvoligová skupina vydá album, je to určitě důvod k rozhovoru. Arakain vydal „S.O.S.“, a tak jsem na koncertě ve Starém Kolíně požádal kytaristu Jirku Urbana o rozhovor.

Rozhovor nezačneme klasicky, protože u skupiny, jakou je Arakain, je určitě zbytečné ptát se na vznik a historii skupiny. Jeníkož jsme však Arakain dlouho nezpovídali, přeče se jen kousek do minulosti vrátíme.

MB: „V roce 1994 vydal Aleš své sólové album. Jak přijali toto album ostatní členové skupiny a nezpůsobilo to Arakainu nějakou ztrátu?“

Jirka: „Není snadné na takovou otázku jednoduše odpovědět. Deska prostě přišla na svět a byla tady. Zároveň byla někdo jinde, asi jsme byli trochu v rozpacích. Ale myslím, že léty proverená Omega („Dívka s perlami ve vlasech“), Mirkovo skvělé kytarové intro nebo skladba „Nejem ten, o kom se ti zdá“ jsou výborně fesné událeňné věci. Natočili ji výborní muzikanti. O ztrátě se hovořit nedá, snad jen o pochybnostech proč frontman „tvrdé“ kapely se vráhá do „středního proudu“. Ale na druhou stranu nutno přiznat, že se každej najednou dostalo širší spektrum posluchačů. Také zájem rozhlasových dramaturgů se rozšířil z Brichty na Brichtu s Arakainem. Jistou perličku na celé záležitost je fakt, že zatímco Arakain musel v období vydání Alešovy desky zůstat chvíli stát, natočil víceméně pro vlastní potěchu vzpomínkové album „Legendy“, které nakonec bylo „zlaté“.“

MB: „Můžeme očekávat další Alešovu sólovku nebo zůstane „Růže pro Algernon“ osamělá?“

Jirka: „Tohle je otázka pro Aleše, ale protože jsem se něco doslechl, tedy vím, že můžeme.“

MB: „Netouží někdo další z Arakainu po vydání sólového alba?“

Jirka: „Co se týká našich sólových ambicí je věc trochu složitější o to, že nikdo z nás není zpěvák. A na instrumentální oranži (i když byly sebelepší) není na našem trhu míslo. Tedy deska těžko prodejní, takže asi žádná firma na ní nedá peníze a jak známo „bez peněz - do studia nelez!“. Ale jak větš. Mirek se realizuje na Alešových sólovkách, uvidíme, co se dá v budoucnosti očekávat od ostatních členů. Zatím jsme vkládali veškeré tvůrčí úsilí do Arakainu.“

MB: „Teď bych se rád dostal k netypické řadovce Arakainu a tou jsou „Legendy“. Kdo přišel s nápadem takovou desku nahrát, jaký vztah máte k této písni a jak jste skladby na tu desku vybírali?“

Jirka: „„Legendy“ vznikly, jak již výše zmíněno, v období Alešovy sólovky, kdy jsme necháeli na trh s novou řadovou deskou. Nápad byl asi trochu inspirován z „venku“ - móda cover verzí zažívá nebývalou konjunkturu. Nicméně chut zahrál si něco z oblibených autorů byla u nás od začátku Arakainu, kdy jsme ještě hrávali i převzaté věci. A tak byl nápad limitován pouze „věkem“ cover verze. Dalí jsme si podmíknu, že skladba musí být starší roku 1980. Jediný ústupek jsme udělali u „proflaknuté“ „Breaking The Law“, kterou považujeme za základní kámen NWOBHM a kdysi jsme ji samozřejmě, asi jako každý,

hráli. Vztek k písni je samozřejmě velmi osobní a kladný - jinak by tam nebyly - a výběr vznikl s velkým obliběm vzhledem k počtu skladeb (původně byla deska myšlena jako maxisingl). Jeníkož jsme „starší“ rockeri, dost toho pamatuji a výběr každého z nás byl velmi rozdílný. Nakonec demokratické hlasování dalo vyniknout téma osm.“

MB: „Dostali jsme se k aktuálnímu albu „S.O.S.“. Když bych měl něco říci k této desce, řeknu klasicky Arakain. Jirku v čem ty vidíš posun od alba „Salto Mortale“?“

Jirka: „Já bych v tom nehledal nějaký posun - hudba není žádná vědecká kategorie - viděl bych snad jen jiný přístup Miloše Doležala, který produkoval „Salto Mortale“. Nás záměr byl jednoduchý - vytvořit tvrdé, ale nekomplikované album bez složitých instrumentálních a aranžérských záležitostí. Jinak si myslím, že „S.O.S.“ na „Salto...“ celkem logicky navazuje.“

MB: „Zaujal mne velmi dobrý zvuk. Ve kterém studiu album vznikalo a jak dlouho trvalo tentokrát natáčení?“

Jirka: „Album se točilo, jako již tradičně, v ostravském „Citronu“ a o zvuk se postaral známější zvukář Petr Slezák, který jako jeden z mála má čich na kvalitní rockový zvuk. Nahrávání probíhalo s přestávkami od poloviny června do listopadu (1995), tedy zhruba 30 dní vcelém masteringu v pražském Rudolfinu. Zhruba 15 dní se točily „základy“, tedy bicí, basa a doprovodné kytary, zbylých 12 - 13 dní zpěvy, sólové kytary a mixování nahrávky.“

MB: „Jirku, řekni nám, jak dlouho materiál na nové album vznikal a kdo se podílel na muzice?“

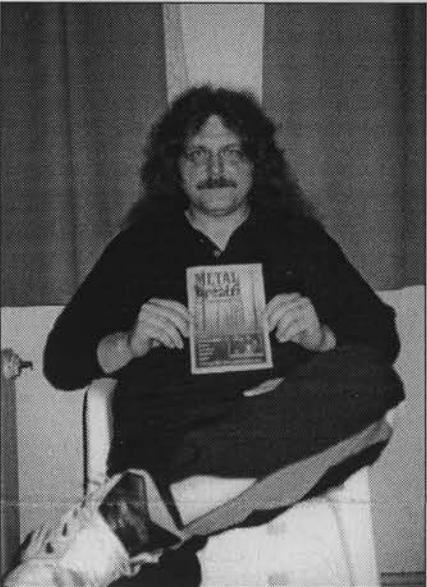
Jirka: „Materiál vznikal v konkrétní podobě zhruba tři měsíce před natáčením. Jednotlivé náplady má samozřejmě každý z nás v průběhu celého roku. Celkově je hudba na desce dletem tří kytaristy - Kub, Mach, Urban. Pracovali jsme systémem domácí přípravy se čtyřstým magnetofonem, sequenceru a bubenickým automatem.“

MB: „Texty jsou pouze Alešova záležitost?“

Jirka: „Texty, jak je u nás tradič, jsou monopolní výsadou Aleše a vznikají většinou až během natáčení.“

MB: „Klip k novému klipu „Páteční flám“ mi nepřipadá zrovna jako nejzajímavější skladba...“

Jirka: „Skladba „Páteční flám“ byla pro klip vybrána jak firmou Popron, tak režisérkou klipu slečnou Miriam Müller (německá přítelkyně Dana

nezůstaly na podlu příliš dlouho a museli uvolnit prostor zatím nejočekávanějším, brněnským pekelníkům Root. Ti zde dnes vystoupili jako kvinteto, avšak ze sestavy, která nahrála novinku „Kágeráš“ zde byly přítomní pouze bubeník René „Evil“ Kosteláč a Jiří „Big Boss“ Valter. Ostatní hudebníci byli víceméně najmuti na dnešní vystoupení. Tak s čím se tedy vytáhli Root? Shodně, jako dvě předchozí směky, nás obštěfnili pouze několika songy. Zpočátku to byla dvojice z kouzelné desky „The Temple In The Underworld“ a to „Casilda's Song“ a „Aposiopesis“. Tyto dvě pecky doprovázela instrumentální, hudební a zvuková pohoda, pouze Big Boss měl menší problémy se zpěvem, ale nic závažného to nebylo. Srazu přišel čas na věci starší data a Root nám servíruje nejprve „Písce pro Satana“ a následovně „Hřbitov“, tedy blackové hity této kapely, které byly ovšem ve znamení chvílemi až nesnesitelné vazby v boxech (piskot), což představovalo jasné ubratlo. O závěr se postarala jediná věc z nové desky „Trygán - Sexton“. Ta zde mimochodem byla během vystoupení pokřtěna, což se skvěle hodilo, neboť deska vyšla den před tímto koncertem. Ještě započuká, že její název je „Kágeráš“ a vyšla v Black Hole Records. Zpět k vystoupení Root - celkově musím konstatovat, že „kofen“ je v této sestavě nesenhranou kapelou a jejich dnešní koncertní set nebyl žádný zázrak, ale u mě tyto nedostatky vynormala úcta k legendě. Mě osobně Root nezklamal. Zamejte nyní pódium pro zahraniční hvězdy, přichází Anathema. -FBB-

Budme na informace nyní trochu zkoupení. Byť mám Anathemu moc a moc rád díky jejich dvou deskám a nespouštěm mini, působilo celé jejich vystoupení předci jen trochu v neutříjem duchu. Co tím myslím? Předci jenom Anathema sbírá stále ještě obrovské zkušenosti z živých vystoupení, ze kterých přeci jen číši jakási mládická nerovnost. Ale ne, ted už jsem zase až moc kritický, protože zahrát takové vystoupení jako Anathema, to umí u nás předci jenom hodně málo českých kapel. Na rozdíl od nastoupišich My Dying Bride Anathema hrála především nové album „The Silent Enigma“ a tu a tam nějaká skladba z desky „Serendades“, z posledního mini „Pentecost III“, staré věci ani náhodou. Přesto měla Anathema vynikající zvuk, který se to té

doby u nás slyšel hodně málo a vlastně, když byste srovnali živé vystoupení s deskami, nenašli byste jediný výraznější rozdíl. Už tak perfektní atmosféru nemusel nijak výrazně zpěvák více rozdmýchat. Anathema patřila jednoznačně publiku a sklidila zato zasloužené ovace. Doom metal v současné době roste v oblibě a hlavněm představiteli současné doby je právě Anathema a hlavně My Dying Bride, kteří nastoupili do finše Cardiac Massage Festivalu.

Naprosto právem jim patřil titul headliner večera, jelikož My Dying Bride bylo jednoznačně ještě o třídu kvalitnější, než jejich stojí kolegové Anathema. Sesí členů Mojí umírající nevěsty dokázalo strhnout publikum do šíleného varu. At to bylo skladbami staršího data - tedy ještě death metalového období, na které tato particka rozděně nezanevřela, protože za večer zazněly stejně staré věci jak nových. Z těch imjenujeme alespoň „The Cry Of Mankind“, „Your Shameful Heaven“, „Black Voyage“ z posledního „The Angel And The Dark River“ či „The Forever People“, „The Crown of Sympathy“, „Your River“, „The Songless Bird“ z „As The Flower Withers“ respektive „Turn Loose The Swans“ plus „The Thrash Of Naked Limbs“ z debutu „Trinity“. Krásné melodie doom metalu včetně nádherně nazvučených houslí se perfektně střídalo s death metalovými vypalováky - přímo extáze. Hlavně zpěvák Aaron se náramně dobrě dokázal vicit do každé hrane skladby bez jakékoliv přetváření. Příčetem k tomu vynikající zvuk (jak z desky), máme tady nominaci na koncert roku. My Dying Bride jsou jasnou jedničkou doom metalu - profesionální, originální, skvělé. Skončíme to, protože bych zde „plytlý“ jen samými superlativy a to se nehodí. -las-
• • 1/2 3,5

SORATH / MYTHOPOEIA, RC „C“, Plzeň, 16.3.1996

Na dnešní večer se mi nabízelo tři koncertů, které stály všechny za vše, než za slednutí. Mezi nimi byl samozřejmě i tento a jak sami vidí, zvláště plzeňští Sorath a to hned z několika důvodů. Nejdříve z nich byl prohlášený křest CD, které vyšlo Sorath ve formě splitu s kapelou Unclean (blíže rubrika recenze). Dalším důvodem byla celková koncepce večera, která slibovala skvělou zábavu ještě dlouho po koncertu. No a takovým posledním, už ani ne tak důvodem jako faktum bylo to, že vstupné na dnešní show bylo dobravolné. Uznejte sami, vynechali byste tento koncert? A jak to tedy vypadalo ve skutečnosti? Úderem deváté hodiny večerní se zjevuje na prknech plzeňského „céčka“ Mythopoeia, což je jak známo projekt několika členů Sorath a dalších maníků. Mythopoeia přísluší na doom metal a skvěle to potvrdila i dnes. Maximálně možný doom metalový feeling čísel z každého songu a tento byl vždy opravdu odměněn dobravolnou. Ze je v hudebně Mythopoeia cítit vliv Sorath je celkem logické, ale chválihodné je to, že pouze formou takových pasáží, které byste u „tri šestek“ jen těžko nalezly. V tomto případě schvaluji projekt Mythopoeia, protože je mi jasné, stejně jako klukům, že na prvním místě bude vždy Sorath a to jak přistupem, tak hudebně. Mythopoeia splnila velice kvalitně úlohu „zahříváče“ pódia a nyní již přichází plzeňští vládci - Sorath.

No a co říci k nim? Nejprve snad obecně to, že kluci se derou hodně rychle nahoru, což je v pořádku, neboť si to svou prací a úsilím rozděně zaslouží. Budoucí úspěch většího charakteru jim může překazit pouze sestupná změna dosavadního režimu činnosti. Tohoto se však neobávám a nyní se již nechávám pomalu rozměňovat živou prezentaci Sorath.

Dnešní vystoupení bylo pojato jako opravdový křest, což dokazovalo sváteční lazení celého večera. Párony odehráli své veškeré songy, což vzhledem k jejich množství na kapelu tohoto typu, bylo až příliš dlouhé, ale na druhou stranu upřímné a z hlediska muzikantů vyčerpávací. K písni nebudu dále dodávat nic, protože většina zainteresovaných je zná a kdo ne, ten kolem seba nechává procházet kvalitu, což je jeho mírus. Zvukově bylo vystoupení O.K., na klubové podmínky výborné. Lidi se dnes do „céčka“ nahustilo také požehnané (omlouvám se za to slovo...). Během koncertu vládla skvělá atmosféra.

tú. Intro. Outro a čtyři výborné vyrovnávané fláky se skvělými anglickými texty, které se zabývají vším svinstvem, jaké kolem nás je, jsou předobrymi reprezentanty tvorby Imperial Feticide. Jedinou výhradu bud mít snad jen v několika náznakům podobnosti jistě cíště náhodně některým výtvůrům smeček podobného rážení, avšak věhlasu neporovnatelného. -pch-

• • • 1/2 4,5

PSYCHOTHERAPY „Destiny 96“ (Studio Spin, Liberec) 1996

Kontakt: Václav Vaněk, Havlíčkova 2268, Česká Lípa 1, 470 01.

Dostanete-li demáč do ruky, tak první, co můžete hodnotit je obal. Ten vás bud zaujme nebo ne. Mě se velice líbí, a tak už se těšíme na to, co se skrývá v něm. Kvalitní thrash / crossover, který je prezentován ve čtyřech dobrých kusech, svým hudebním obsahem nenudí, horší je to buhzel s délkou jednotlivých skladeb. Jestliže je celková stopáž 25 minut, to znamená, že na jeden song připadá šest a čtvrt minuty a to je na tento styl muziky až přesně. Doporučil bych tedy v tomto případě trochu vše zkřítil, aby se ostatním posluchačům nešlo něco podobného, že je zem si občas zívnul. Muzika je opravdu dobrá, ale zdluhavá a buhzel místy až přilší jednotlivá. Proto také bych chtěl vyzvednout asi nejlepší včetně „Centry Fuge“, o které vše, co jsem až doposud napsal tak uplně neplatí. Nesmím oponovat ještě zmínku o dobrých anglických textech a kvalitním zvuku. -pch-

• • • 1/2 3,5

STOLETÍ NUDY „Demo“ (Studio Past, Hradec Králové) 1995

Kontakt: Milan Bohuněk, Hronov 4, čp. 118, 549 34.

Zábývali jste se někdy názvem kapely? Já dnes poprvé. Jméno Století Nudy je pro mne totiž tak rozporuplné, že bych mohl možná napsat na této téma i nějakou větší práci. Ted už ale k muzice. Celý demáč obsahuje tři dobré thrash songy, které jsou postaveny v první řadě na melodii. Rytmy je pomalejší, texty anglické. Stylově se to vše dá docela dobře přirovat k druhému albu Voodocult. Když si ještě povzduchnu, že trošku rozmanitosti a nápadů by rozhodně jen prospělo a vyzdvihu pecku „Self Called God“, mohu s čistým svědomím použít přívlastku tří. -pch-

• • • 3

TWISTED TRUTH / SOCIAL DEFORMITY „Split tape“ (Obscene Productions) 1996

Vysvětlí mi tohle někdo? Původně jsem se těšil, jak se postupně pojedu v jedné bandě, potom v druhé, bude následovat srovnání a vyzdvihování. Místo toho se mi chce ale napsat pouze slovo huk a od toho všechno odejít. Já bych se pod toto dilo totiž rozhodně nepodepsal. Jediné co mohu pocháslit je to, že se vůbec někdo odváží vydat grind core a také to, že tento pomalu zapadající styl vůbec ještě někdo hraje. Jinak tedy všichni čtyřicet možná zajímavých, ale v tomto případě neposlouchatelných songů posílám do studia a budu se těšit, až se vrátí zpět vyčistěny a narovnány. -pch-

1/2 0,5

VACUUM „Climbing My Sky“ (Studio Fors, Český Těšín) 1995

Kontakt: Antonín Mlýnek, F.Hrubina 1, Havířov, 736 01.

Po loňském „Promo demu“ tady máme demo číslo 2 - „Climbing My Sky“ severomoravských Vacuum. Demo můžeme prezentovat už jako z letošního roku, jelikož bylo nahráno těsně před vánocemi roku 1995. Po dvouskladovém debitu je tu čtyřskladový doom metalový opus. A je to posun! At už na poli instrumentální či hudebním. Většího pro-

storu se zde dostalo klávesový partum, které zde obstarává jistá Catherine z Hypnotic Scenery. Ženské vokální linky však již nikoliv. Ty má na starosti také jistá Danuta. Hudebně je dílko daleko lépe pracováno, má větší monstróznost a hlavně jsou zde v daleko větší míře propojeny styly doom metalu a death metalu (hlavně díky zpěvu Petra Staňka). Ovšem na druhou stranu jakoby Vacuum trochu vyčerpali hudební kreativitu. Doomových kapel kvapem přibývá a kvalita se hodně srovnává a v porovnání s jinými českými či zahraničními spolkami jejich hudba jaksi průměrně a náleží zde další nové experimenty je hodně téžké. Ale přesto i Vacuum zůstávají kvalitním a nadějným tělesem na české doom metalové scéně. -las-

• • • 1/2 3,5

VIRTUAL VOID „Kill Your Memories“ (RC Stoun, Frýdek - Mistek) 1995

Kontakt: Milan Marek, 5. května 782, Frýdlant nad Ostravicí, 739 11.

Pomalý thrash metal s častými záseký, veliká tvrdost a hustota - to je hudba Virtual Void. Tímto jsem se ale pomalu dostal do slepé uličky, protože ono se toho o tomto šestisíkladovém demáci moc napsat nedá. Všechny kusy se využívají opravdu ve stejném rytmu, až na výjimku „Sacrifice (Roots Of Evil)“, která je spíše punkovou směsí rytmy a melodii, jakou prezentují Sodom. Jedná se však o zdařilou coververzi veteránů Bathory. Nejsilnějším songem celého demáče je titulní „Kill Your Memories“, naopak o vyloučené slabém fláku se zde v ani jednom případě mlvit nedá. Nesmím ještě zapomenout zdůraznit velký množství rytmických nepřesností a s pozdravem se mohu těšit na další počin těchto silně undergroundových thrasherů. -pch-

• • • 3

LIVE LIVE LIVE

Hodnocení živých koncertů provádime podle stupnice 0 až 5.

MISCELLANE / MASTURBACE / ROOT / ANATHEMA / MY DYING BRIDE, Belmondo, Praha, 9.3.1996

„Cardiac Massage Festival“ - to je název festivalu pořádaného agenturou Maťo, který se dnes konal podruhé ve své historii. Jeho obsazení nebylo ani napodruhé lacné, což dokazují vedle českých Root hlavně hvězdy večera, anglické jednotky zániku, Anathema a My Dying Bride.

Takže jakou podobu měl celý maratón pěti zúčastněných kapel? Následující: Akci zahájila skoro přesně ve 20:00 slovenská, tedy první zahraniční kapela Miscellane. Jejich hodně složitý, propracovaný a náročný druh hudby, nacházející kořeny v death metalu, dnešní obecenstvo překvapil. Zvuk sice nebyl úměrný kvalitě hudby Miscellane, ale na seznámení s kapelou se zanecháni dobrého dojmu stáčí bohatě. Kluci čerpalí pro svůj krátký blok věci z dema „The Wave“, které zněly opravdu zajímavě a nadějně, což bylo doloženo překvapivě dobrou odezvou. Výšku bych měl pouze ke zpěvákoví, jež hož zpěv naživo nevyznlí až tak přesvědčivě. V závěru Miscellane setu určitě každého rozebral instrumentalní skladbu „Summer Storm“, která pochází původem od Vivaldiho. Už začátek koncertu cosi šeptal o jeho dnešní velikosti, ale neodbočujme.

Po krátké přestávce stanula na pódiových prknech pražská death metalová onanie, ehm tedy Masturbace (nic ve zlém, ale ten název je fakt „super“!). Kapela předvedla pravý, energii nabité death metal, jež mu scházel jen snad větší pohyb na pódiu. Masturbanti se dnes věnovali hlavně druhému demu „Labyrinth Of The Round Square“ a tětivu novému, což je zatím asi jejich nejlepší počin. I zvuk už byl poněkud lepší, stále však průměrný a jaksi primitivní. Ani Masturbace

Landy a autorka jeho klipů). Už coby demáč se tato věc jeví jako potenciální hit, otázkou zůstává jesli byla dobrá volba tématu písničky. My, hráče se moc nezotoužíme s hospodským náměty (ne, že bychom měli odmítavý postoj k alkoholu), ale myslíme si, že na opěvování chlastu jsou tady jiné kapely.“

MB: „Můžeme se těšit na další klip?“

Jirka: „Jestli bude další klip, záleží na prodej desky, tedy na penězích a tedy na Popronu.“

MB: „Jak jste spokojeni s firmou Popron a prodejnou alb „Salto Mortale“ a „Legends“ vydaných touto firmou?“

Jirka: „Dá se říci, že s firmou Popron jsme obecně spokojeni. Při jakékoli diskusi jsme schopni najít kompromis vyhovující oběma stranám. Prodejnost až ovlivní firma pouze z jedné strany a sice promítářské. Deska taky musí být dobrá sama o sobě. Takže na prodejnou se podílíme rovným dílem, protože je známo, že sebeplýš vývor se neprodá bez patřičné reklamy a na druhou stranu je možné z totální strážky „vyrobít“ hit (jak jsme toho svědky v mnoha případech). S prodejem jsme tedy celkem spokojeni, protože nám případá, že jsou v rámci možnosti tohoto státečku a mentality národa. S naším trochou tvrdším zvukem se nikdy nestaneme „masovou“ záležitostí a k laciálnímu a podobizným tématům ani nikdy nezklouzneme. Pár lidí nám před lety vycítilo odkon od thrashové ideologie ke komerci, já si myslím, že naše průměrné prodeje kolem 20 000 nosičů o příslušnosti ke komerčnímu střednímu proudu nesvědčí.“

MB: „Jirko, chtěl by si dodat nějakou zajímavost, které jsme se rozhovorem nedotkl?“

Jirka: „Nevin, co je pro teba zajímavost - těch věcí, co o nás lidí nevědí je určitě hodně. Ale možná mladší fandové nevědí, že příští rok oslavíme 15. výročí založení kapely a k tomuto jubileu neschystáme jak výjimečný přízezový program, tak i naše první výběrové album - já kési Best Of. Vzhledem k počtu skladeb bude výběr jistě obtížnou záležitostí, ale již dopředu víme, že na albu budou i věci někdy předtím nevydané a určitě i nějaká novinka.“

MB: „Nejáký vzkaz?“

Jirka: „Co vzkázat čtenářům? Po určitých peripetiích jsem v poslední době došel k heslu, že „dokud nejdě o život, tak jede vo hrovnu“. A ještě jeden vzkaz - nezanevřít na svůj styl života, svoji muziku - na dobré bigbit. Hrajte bigbit, poslouchejte bigbit, pište si o něj do televize, do rádia a nenechte si do hlavy crápí žádný sračky! Na závr chci vyjádřit obdiv a poděkování všem lidem, který dělá Metal Breath a jemu podobně časopisy a fanziny, což je při stavu dnešních médií činnost více než pionýrská a záslužná. Díky!“

Připravil a zpracoval -Mira-

LOVE HISTORY

Problém lásky mezi lidmi, taky trochu náboženství

Další z řady představovaných našich nejlepších doom metalových kapel je na pačkách ostravská kapela Love History. Rozhovor se trochu zpozdil. Původně měl byt otříšen již v lednu, ale jen v únoru 1996 přichází na výpomoc zpěvák Roman (Social Deformity). Od té doby se kapela připravuje na studiový počin - v páři už třetí.“

MB: „Právě na Jewel jsem se tě chtěl zeptat, i když už teď vím, že v tom prsty nemáš. Jak to tedy s Jewelem vypadá?“

Richard: „Vše už bylo téměř řečeno. Jewel byl projekt ex - bubeníka Radima, Hanky a Dejovce.“

MB: „Výšlo vám prý CD? Byl to upřímně šok - tak zčistajasna...“

Richard: „CD výšlo v říjnu 1995, k nám se dostalo v únoru 1996 asi 50 kusů...“

MB: „Je to tedy tak, že máte na svém kontě dvě dema a jedno CD?“

Richard: „Trochu tě opravím - dvě dema - první demo „The Astral...“ (1993) a druhé demo „Desires“ (1994), které nebylo řízeno a v roce 1995 výšlo na CD respektive je to maxi CD (25 minut).“

MB: „Proč dema „Desires“ nebylo řízeno mezi lidí?“

Richard: „Protože již v době po natočení se jednalo o vydání u firmy Exhumed, ale v říjnu 1994 se vše odesalo na firmu Northern Darkness Records, kde to leželo přesně rok, než to vydali...“

MB: „Mimořadné kolik jste prodali dema „The Astral Silence Of Blooming Virgin Beauty“ a jaký mělo úspěch?“

Richard: „Dema se dnes prodalo, především u distro Obscene Production Curbhydro Urbance, asi 1500 kusů. Recenze byly vcelku dobré i v zahraničí.“

MB: „Dostali jste nabídky na natočení nějakého pevnějšího nosiče právě po prvním demu?“

Richard: „Jak už jsem říkal, tak to byla firma Exhumed, která se nám zdála ale dost nefér, tak s M.Bona jsme měli smlouvu, ale to dnes leží v šupliku a nic. Pak příšla solidní nabídka od Northern Darkness Records z Itálie a po půl roce jsme to teda podepsali - to bylo v říjnu 1994.“

MB: „Jsme asi možná poslední fanzin, který poprvé zveřejňuje rozhovor s Love History. Proto klasická otázka - historie. Tentokrát je to důležité, jelikož se v poslední době o Love History říká různé zprávy...“

Richard: „Bude lepší, když budu historii kapely říkat zvenku. Dělal bych v tom totiž dost velký zmatek. Love History vznikli na jaře 1992

MB: „Jak se vůbec N.D.R. dostala právě k vám?“

Richard: „Dostali se k nám přes Obscene Production, jehož komplaci slyšeli. Nás song se jim tak líbil, že jej umístili i na svou komplikaci „Eternal Rest II“ a pak nám jej zaslali i s nabídkou na MCD či CD.“

MB: „Obal vašeho MCD „Desires“ se mi zdá velmi povedený. Kdo jej realizoval?“

Richard: „Realizaci provedl ostravský umělecký fotograf Roman. Přózovať slečna Petra. Taky to dost stálou! Domichán byl přímo v Itálii v Northern Darkness Records - jmenovitě Maxem Ussegliem.“

MB: „Proč právě název „Desires“?“

Richard: „Je to nápad mne a Roberta - velmi se nám totiž líbil stejnojmenný song od Bigotry, o kterém si myslím, že ještě není překonán. Vtěle doporučuj poslech prvního dema „Step To The Grave“. MB: „O čem jsou predešvím vaše texty? Dá se to nějak shrnout do několika vět?“

Richard: „Je to problém lásky mezi lidmi, taky trochu náboženství. Víc by o tom fěkal ex - bubeník Radim. Byla to totiž jeho práce - s výjimkou „Kythereia“ z prvního dema, kterou napsal Robert.“

MB: „Považujete se za „doom metalovou“ kapelu?“

Richard: „Určitě ano, ale ne tak docela, protože je to 40% doom a zbytek jsem vlivy jiných stylů, což si při poslechu MCD může každý všimnout. ANO!“

MB: „Jaké jsou další plány. Už dlouho jste nic neudělali. Chystáte se do studia?“

Richard: „Ano, do studia se chystáme, bude to něco kolem 30 - 40 minut, takže, když bude firma, tak to snad bude i na CD. Myslím, že budou lidé spokojeni. Je to takový rozvinutý „Desires“ - víc atmosférický, víc melodický, alespoň zatím se mi to tak jeví!“

MB: „Jste tady něco, co jsem ještě nenahodil a o čem by stalo se doveďte?“

Richard: „Předešvím díky za rozhovor, chtěl bych všechny fans pozdravit a poděkovat tiem, kteří nám i po dlouhé odmlce věří - fanci. Nabídnoti mohu pouze demo „The Astral Silence Of Blooming Virgin Beauty“ (1993) za 50,- Kč + poštovné. MCD „Desires“ lze sehnat pouze u firmy Northern Darkness Records, P.O.Box 51, 100 52, Bardonecchia (TO), Italy. Jeho cena je však 10 USD.“

Kontaktní adresa: Love History, Richard Chrobok, 26.dubna 219, Ostrava 27, 725 27.

Připravil a zpracoval -las-

od poloviny devadesátého třetího už Jarda Sliž. V té době už to začalo mít jiný sound a správnou váhu.“

MB: „Jak jste vůbec od power metalu přešli k doom metalu?“

Jirka: „Ty staré skladby se nám sice zdaly dobré, ale postupem času jsme si říkali, že to pořád není ono, nešlo to přímo z nás, nechtěli jsme to. Karel Šustík jako manažér nás do toho pomalíku nasouval.“

MB: „Nahráli jste v té power metalové době nějaké demo?“

Jirka: „Asi v roce 1992 jsme nahrávali ještě čtyři skladby, ale neměl žádnou valnou zvukovou ani aranžérskou etiku, takže jsme si to nechali jenom pro sebe, abychom mohli vzpomínat.“

MB: „Takže demo „Depression“ z roku 1993 není váš debut?“

Jirka: „Je i není. První doom metalové, jinak druhé.“

MB: „Pořád by mě zajímal ten zlom z jednoho stylu do druhého.“

Jarda: „Karel Šustík mě jako tvůrce skladeb pořád hnal tvrdé kapely a stylu jako death, ale já jsem si říkal, že to není možný, že to je moc. Jenže při jedné zkoušce jsem místo normalního melodického zpěvu použil deathový a bylo to. Zabililo se to.“

Karel: „Kluci když v tom osmdesátém devátém začali, tak ten power metal aktuálně ještě byl. Vycházel totiž ještě z nové vlny britského heavy metalu. Oni se potřebovali nějak rozehrát. Jenže v tom devadesátém druhém to aktuálně už nebylo, už byly jiné módní vlny, a tak se kapela musela někam přeorientovat. I když v té předchozí éře už byly některé skladby domové, chtělo to změnu. Dříve to bylo české a kluci měli na víc, a tak to přišlo.“

MB: „Všude se říká, že jste u Českého Těšína...“

Jirka: „Ne, to není pravda. Z Českého Těšína je jen manažer Karel Šustík a ja tam na něho kontaktní adresa. Jinak jsme ale všichni z Třince.“

MB: „Ještě zpět k demu „Depression“. Jak dlouho vznikal materiál?“

Jarda: „Všechny čtyři skladby asi rok.“

MB: „Jaký mělo ohlas?“

Karel: „Demokazeta byla rozesílána jak u nás, tak i do ciziny, ale vůbec jsme nepředpokládali, že to bude chtít někdo vydat. Ozvala se Taga Records a byla ochotná to zrealizovat. Celkem reakce na „Depression“ byly pozitivní.“

MB: „Vystihuje i název „Depression“ přímo texty na debutu?“

Jarda: „Ano, určitě. Ve všech skladbách jde podstatně o totéž, mají stejnou náladu, tedy depresso.“

MB: „Jak to vypadá s prodejem debutu?“

Jarda: „Už je to prodaný úplně všechno a plánuje se nový náklad jako dvojalbum s „In Memories“.“

MB: „Jak to vypadalo s přípravou nové desky?“

Karel: „Už před vydáním „Depression“ jsme měli některé věci hotové, vznikalo to vlastně od konce roku 1993 až do konce 1995. Je tam vlastně i jedna skladba z roku 1991.“

MB: „Na někde na nové desce nějaký posun někam nebo je to pokračování debutu?“

Jirka: „Nedá se říci, že by to bylo pokračování. Nechceme dělat to, co jsme dělali předtím, chceme pořád spíše něco nového a jiného. Je

DEMÁČE DEMÁČE DEMÁČE

Hodnocení dem provádíme podle stupnice 0 až 5.

AMBIVALENCY „The Grindbrothers Stories“ 1995

Kontakt: Petr Slavík, Častvina 776, Praha 6, 161 00.

Druhé demo pražských Ambivalence s názvem „The Grindbrothers Stories“ je již nějaký čas venku, a proto se slíží k němu napsat pár slov. Hned ze začátku uvedu, že demo je o pět vysokých kvalit, tak jako v případě předchozího titulu „Material For Improved Death“, na něhož ještě si mohli přečíst recenzi v čísle 1-2/95 (32) tohoto zine. U této kapely se, k mému potěšení, jedná o vcelku originální hudební chápání, což tímto demem, nejčetnějším „The Grindbrothers Stories“ zřetelně potvrdila. Pětice songů proplová ponejvíce vodami klasického hard coru. Hrát však „pouze“ HC by bylo na Ambivalence ostudně levné. Obhacují a kombinují tento styl se současným zněním thrash metalu a zároveň tvrdým úderním grunge rockem (například úvodní věc „Radiation“), až se chvílemi ocitají ve vlnách crossoveru (HC + metal). Veškeré skladby dema jsou dost tvrdé, plné změn temпа (i když výjimka potvrzuje pravidlo), způsob zpěvu, polohy hlasy preference jednotlivých nástrojů, atd... Z písni tohoto dema bych vybral klasickou, stylově nezvyklou „Love Is A Low...“, což je sekundová kompozice a dále závěrečnou, jednoduchou průhlednou „Hot Line 06093166606“, jejíž dominantní rytmickou sekci zajímavě dokresluje trubka, která zde zní velice dobré. Ostatně a mimořádně je celé demo zvládnuté zvukově perfektně, což jen zvýrazňuje celkovou kvalitu Ambivalence. Klukům z kapely doporučuji, aby neusnuli na pozitivních odezvách a hráli svou produkci vzestupnou tendenci co možná nejvýše, neboť sily na to mají k dispozici. To je ode mne všechno. -FBB-

••• 3
DEAF AND DUMB „Evilive“ (Studio Zdeňka Šikýře Hostivař, Praha) 1995

Kontakt: Agentura Epidemie, Martin Čech, P.O.Box 5, Humpolec, 386 01.

Intro, to je stručný název prvních tónů tohoto dema, které jsou navlas stejně jako první tóny alba „Nevermind“ od kapely, která si náleží Nirvana. Nenechte se však zmást, neboť megahit „Smells Like Teen Spirit“ nezazněl ani jen zpola, protože je neustále „narůšován“ až nad ním D.A.D. zvítězí docela a rozjedou tím svou porci ultradrsného, hrbobého a prastarého grind - coru. Je dobré, že kapely s tímto zaměřením existují i dnes. Deaf And Dumb jsou toho krásným příkladem. A jak tedy vypadá konkrétně jejich první demo? Po jíž zmíněném intru je zde nafázáno 10 skladeb, které k sobě mají velice blízko. Časťatříkých řekl, že až moc, ale to není vada. První pětice, tedy strana A, je více jednodušší a monolitčejší, určena téměř nejotříejším povahám. Strana B je naopak, co se týče nápadů, bohatší a zajímavější, tedy i více přístupnější širším grind coreovým vrstvám posluchačů. Avšak pokud byste se chtěli s grind corem seznámit pomocí tohoto dema, pak bych jen nedoporučoval, neboť „Evilive“ je svým pojmem určen spíše tém, kteří mají v tomto stylu jasno, tedy těm, kteří tato recenze řekla, narodil zde o těch ostatních, vše dležíte. Snad bych jen dodal pozitívní fakt a to, že se z pravého grind coreového chléva, který stojí na prapůvodních základech, bude ještě dlouho linout silný závan nehybnoucí extrému, jenž si k ústím ortodoxních netvorů najde cestu vzdály. -FBB-

••• 3
DIADEM „Fighting With Vanity“ (Studio Exponent, Leopoldov) 1995

Kontakt: Martin Roman, Moyzesova 50, Pezinok, 902 01, Slovensko.

Je hodně kapel, které existují tak dlouho jako východošlovenští Diadem, ale většina z nich má už na svém kontě nějaký ten pevnější nosič. Diadem kromě dvou komplikací nikoli a to jejich demo „Fighting With Vanity“ je v pořadí už šesté! Sakra, klici by už si to zasloužili. Jednak jsou jejich dema (vyjímkou není ani aktuální čím dál tím propagovanější, „namakanější“, techničejší - prostě umí hrát. Práce a dílen se projevit někdo musí. Sice za tu dobu kapela prošla několika stylovými skoky - od thrashu přes grunge až po „Fighting With Vanity“, které je jakousi směsí několika stylů drahomady a vymýšlený škatulku by byl asi nesmysl. Základ hudby tvorí stále tvrdá kytara, podporovaná velmi náročnou technicky propracovanou rytmikou, završená melodickým, ale zvláště laděným zpěvem. Demo „Fighting With Vanity“ obsahuje celkem 5 skladeb ve stejném duchu, výjimku tvorí možná závěrečná „komercní“ věc „Geometry Lesson“, kterou by se klidně Diadem mohli prezentovat výrazněji v rádiích a v televizi. Velmi dobrý a kvalitní materiál si zaslouží rozhodně dobrou známkou. Doufaje, že se co nejdříve dočkáme už nejakého debutu a nebo sedmého dema? -las-

••• 4
IMPERIAL FOETICIDE „Earlier Unknown World“ (Studio Shaark, Kyjov) 1995

Kontakt: Petr Knícký, Bezručova 396, Kolín 3, 280 00.

V předminulém čísle jsem tyto kluky parádně zdbrnul za jejich debutní demák „Stín v čas“. Jaké bylo moje překvapení, když o měsíc později jsem dostal tuo dvojku, která je neporovnatelně lepší po všech stránkách. Klasický death metal, jenž je chvílkami posunut do doom metalu, či naopak do grind coru, je asi nejvýstížnějším zaškatalkováním této velice nápadité a agresivní hudby s velkým množstvím zvra-

MB: „Připouštěte zahraniční vlivy ve vašem projevu?“

Andrej: „Je samozřejmé, že každá kapela má svoje vzory. Ve stylu, který hrajeme my, je naší největší hvězdou Death.“

MB: „Od vydání alba utekl už nějaký ten čas. Změnilo se tím pro vás něco?“

Andrej: „Hlavně asi to, že nás poznalo více lidí, čemuž vděčíme hlavně skvělým recenzím v různých renomovaných časopisech.“

MB: „Jak lze srovnat „Tears Of The Unborn“?“

Andrej: „Kdo by měl zájem, může naše CD (185,- + poštovné) nebo MC (100,- + poštovné) Sk / Kč získat na adresách: Miroslav Urbanec, Dolany 117, Staré Ždánice, 533 44, ČR nebo Apoplexy, Andrej Kohout, Čs. Armády 19 / 205, Myjava, 907 01, SR. Díky za podporu.“

OWN WORDS

APOPLEXY „Tears Of The Unborn“ (Station Master) 1995

„Manipulated“ - Je to úvodní skladba o ovládání jednoho člověka druhým. Je to myšlené hlavně na zkurenění politiky, kteří si dělají s lidmi, co se jím zachce.“

„Memory“ - instrumentálka

„Deceptive Imagination“ - „Deprese, žal, zklamání...“

„Coronation“ - instrumentálka

„Confine Shadows“ a „Desolate“ - „Opět deprese a zklamání...“

„Averted Face Of Humanity“ - „Song, který se zaobírá problematikou interupce a vlastní tento zárok kritizuje. Interupce je svinstvo a lidé by si ho neměli plést s antikoncepcí. To jsou dvě úplně odlišné věci. Je to jistě téma pro kapelu našeho ražení.“

„Crying Sea“ - instrumentálka

Kontaktní adresa: Apoplexy, Andrej Kohout, Čs. Armády 19 / 205, Myjava, 907 01, Slovensko.

Připravil -pch-

Možná máte pocit, že pro tuto kapelu v našem fanzingu Metal Breath není místo. O.K., ale tímto vás prozradila skutečnost, že jste k novince tohoto tria z minulého roku dospod slyšeli. A tím jste přišli o dost, ale nikdy není pozdě a vy máte šanci tototo kdykoliv napravit. Možná, že tak učiníte po přečtení tohoto rozhovoru. Každopádně pokud hledáte originál mezi českými hudebními tělesy, pak vězte, že jeden z nich se jmenuje právě Jolly Joker Of The Plastic Beatles Of The Universe. Sám bych vás rád naladil tímto rozhovorem na frekvenci této více než zajímavé směry a k tomu potřebují minimálně třetinu mozku „žolíků“, jíž byl Petr Kumandžas, basista a zpěvák této formace. A nyní už se můžete zakousnout do samotného rozhovoru:

MB: „Myslím, že kdyby jste nevydali album „Pro-tlak“, které se liší od předchozího počinání kapely, pak by o vás fanziny našeho typu nejvýše přílišný zájem. Taktto je tomu naopak. Objevujete se ve fanzingu MB poprvé, a proto ze začátku přiblíží vaši dosavadní historii, sestavy...“

Petr: „Jolly Joker And The P.B.U. začali hrát přibližně před čtyřmi léty ve složení Jiří Egri - kytara, Petr Kumandžas - basa, zpěv a Filip

Skyba - bicí, zpěv. V této sestavě hrajeme dodnes. Jak některé naší posluchači vědí, této formaci předcházela skupina Egypt. Ještě pod názvem Egypt jsme v této sestavě v roce 1991 natočili první podobu písni (které se objevuje na desce „Heavy Funky Boxing N' Roll“). Toto demo jsme nazvali „Rehearsal“, což znamená „Zkouška“. Tato nahávka měla oproti debutnímu albu velmi syrový a tvrdý zvuk. V roce 1992 jsme natočili první snímek živé nahávky koncertu v Rock Café již pod současným názvem. Tato nahávka byla velice vydařena a já když vychází jenom na kazetách. V roce 1993 vydáváme první regulérní CD, tedy vše uvedené debutní album. Část textu je nazpívána v anglickém ve snaze hrát v zahraničí, což se nám po vydání prvního dema podařilo, a tak jsme mohli odehrát přibližně 50 koncertů v zemích Belgie, Francie a Lucemburska. V roce 1995 jsme natočili desku č.2 s názvem „Pro-tlak.“

MB: „Většina lidí vás znala pouze z vašeho videoklipu, který se natácel na petřínské věži. Hlavně pro to charakterizuj změnu nebo vývoj vašeho hudebního počinání od té doby až po natočení „prolomového“ alba „Pro-tlak.““

Petr: „Myslím, že hlavním bodem našeho vývoje byla snaha udržet si vlastní osobitou podobu a originalitu a stejnou mírou reagovat na náladu a problémy, které nás obklupují (tedy vývoj k tvrdšímu a přiměřeněmu projektu).“

MB: „Srovnejte nyní debutní album s novinkou „Pro-tlak“.“

Petr: „První debutní album mohu snad zhodnotit jen po stránce zvukové, která nestojí za nic. Deska „Pro-tlak“ se dostačovala jak zvukově, tak i hudebně daleko blíž k představě hudby, tak jak vnitřně jeji vývoj.“

MB: „Jak dlouho probíhalo natáčení novinkového alba, jak dlouho vznikalo a zážitky ze studia...“

Petr: „Vzhledem k tomu, že pro úspěšnou práci je nutné si v místních podmínkách pokud možno všechno ohlédat a vlastní silou udělat, a tak samotné natáčení desky mělo problematický a zdolouhavý průběh. Desku jsme natáčeli čtyři měsíce s měsíční pauzou mezi samotným naháváním a mixem. Velkou pomocí byl zvukový producent Luboš Toth ze sokolské skupiny Boron, který pracoval na zvuku kytar. Co se týče samotných lidí, kteří obsluhovali nahávací zařízení, jsme se setkali spíš s nepochopením. Musíme říci, když bylo tato deska mohla být natáčena o rok dříve, byl bych velice spokojen.“

MB: „Můžete několika větami charakterizovat vaši textovou stránku alba pro ty, kteří se s ním zatím nesetkali?“

Petr: „Krátce vysvětlím obsah několika textů. První skladba „Jsem niko“ - jsem přesvědčen, že lidí trápí ztráta vlastní identity. Každý člověk je originál, tedy má tu možnost být sám sebou. „Jsem niko“ je reakcí na konvenční myšleny společnosti, která vyvíjí „tlak“ na jedince, aby byl „za každou cenu“ něčím (úspěšnost, bohatství, trend atd.).

jatou věc „Matache Chaval“, dále místy až melodicky okouzlující „Sintra Achra“ a nejkratší údernov „Popé Diel“. No zkrátka si tento počin rozhodně vylechnete, protože se současného českého black metalu je Sorath s touto zhudebněním hmotou jedná z nejehodnotnějších kapel, které jsem doposud slyšel.“

No a pomalu se přehupujeme do hudeb druhé zúčastněné sestýky - Unclean. Zde již takovou chvíľou opýlaly nebudo a hned se začátku uvedu zájor, který je nepršechnutelný a neodiskutovatelný - zvuk!

Z CD je naprostě patrné, že titul „Tam kdesi v hlinárnách“ byl koncipován jako demo, a tak se k němu přistupovalo. Jako k demokazeť bych k němu neměl výhrad, ale přenést jej takhle levně na CD nosí? Chápu, že nahávání nových nebo přehrávání demo skladeb je otázka peněz, ale když dojde k nabídce CD, je třeba něco obnovit. Vždyť CD nosí je určitý druh pocty pro každou kapelu! Ale dost kritizování Hudba Unclean rozhodně špatná není, to tím nechci ani v nejmenším naznačit. Je to unikátní (na dnešní dobu) typ ryze českého, prapůvodního black metalu se vším, co k němu patří (české texty jsou samozřejmostí). Z pěti obsažených skladeb bych vyzdvíhl pěknou věc „Kainův Chrám“ a hlavně nejsilnější a nejdělsí kompozici „Křížová cesta“. Unclean nejsoň vůbec špatnou kapelou, jak by mohl z předchozích slov vypívat, pouze mě trochu rozhořčí jejich popsný přístup. Závěrem nezbývá než dodat, že celkově hodnotím tento takřka hodinový disk velice kladně a to od jeho provedení (sice černobílé, ale stylové a profesionální) až po zmínovaný obsah. -FBB-

•••• 3

ho Petra Slezáka, jsou instrumentálně hodnotné ve svém stylu, což dokazují vedle povedených sól vlnské kytarové riffy, stejně tak jako rytmická sekce celého díla. Posledním, záměrně nevyřečeným elementem, který všechno povedené sráží hodně dolů je zpěv Tomáše Hradila. Ten svým vokálem posouvá tuto muziku zcela jinam, stejně tak jako čeština a obsahová náplň textů. Vytahované melodicke vyšky jsou místy doslova nepovedené a přitom by se s tím hlasem mohlo leccos udělat. Škoda, snad v budoucnosti.

Deska sama o sobě obsahuje 10 songů, mezi nimiž lze nalézt vcelku povedené pecky, např. „Bězeč v kruhu“, ale i naprosté propady (diky popsanému zpěvu a potažmo celkovému pojtu), např. titulní věc „Tvář v tvář“ nebo textově oříšná „Prachy“ (to už i kabátovské „Skrblík“ je proti tomuto hvězdná hodnota...).

Trezor mě svým druhým zápisem „Tvář v tvář“ bohužel příliš nepřekvapil a všem, kdo mým slovům nevěří, doporučuji se přesvědčit na vlastní uši. Pak bude možné i to, že vám pánoně misty připomenou i starý Vitacit, ale od tohoto názoru si dopředu nic neslibujte. Jinak pro všechny vyhlášené „kasare“ je tato nahávka životně - stylou povinností... -FBB-

THE VARUKERS „One Struggle One Fight“ (Retch Records) 1995

Další počin, který vyletíl z díly The Varukers, je CD „One Struggle One Fight“ vydané na tomto nosiči firmou Retch Records. Tot suchý fakt. Co k němu připojit a neopakovat o této kapeli již 100 krát řečen? Začnu tím, že The Varukers jsou zkrátka The Varukers. Stejně tak, jak hvězdné kapely typu AC/DC, Motörhead, Iron Maiden atd., tak ani oni svůj styl nikdy nezradí a nebudu se zásadě snažit o něčeho nového. Zůstanou navždy věrní svým osvědčeným postupům a typickým riffům svého stylu, jimž je prastarý, spínavý a náležitě tvrdý punk v pravém slova smyslu. Důkazem těchto vět je logický toto CD, které obsahuje 13 protestních punk - songů tvrdé, roky prověřené skoly The Varukers. Mezi studiovými tracky nalezneme mimو jiné i dva živé záznamy skladeb a to „Will They Never Learn“ a „Enter Of A New Phase“. Rád bych ještě pro ilustraci uvedl text titulního songu, neboť je příznivě krátký, ale výstižný: „Human Freedom Animal Rights It's One Struggle It's One Fight“. Tak a to je v tomto standardně zdalek počinu vše. Neprěkviplil mě, ani nezkámal a podobně to vidím u The Varukers i v budoucnu. Anglická liheň se nezapeče, což mě těší! -FBB-

•••• 5

ZELEZNÁ NEDĚLÉ „Když sloni řvou“ (Snake Records) 1996

Hutný tvrdý sound, snadno zapamatovatelné texty, osvědčené melodie z předchozích dvou dem a klasický hard rock nebo možná lépe a jednoduše řečeno big beat, to jsou hlavní atributy, na které vypadá jedna z nejstarších a nejznámějších téžkotonážních kapel - Zelezná neděle. Opravdu dobrý a tvrdý zvuk, který je podpořený skvělou rytmikou a neodpretilnou zkušeností starých harcovníků, nebezpečná melodicke linka, kterou z hudeb tak nevymálité a v neposlední řadě cover verze Jiffy Schelingera „Karátgo“, to stále je debut „Když sloni řvou“. Jediné, co mi vyloženě vadí, je to, že celá deska mi není schopna dát níc nového, nici neokoukaného a nici neprobádaného. Prostě vzpomínka na léta minulá, i když ne zapomenutá. -pch-

•••• 4

V zasvěcených kruzích poměrně známá pětičlenná skupina Trezor natočila po svém debutu „Máš svou šanci“ následník „Tvář v tvář“, druhou desku, kterou nám nyní nabízí.

I na této placce jsou pánoně stylově věrní staré poctivé škole, z níž vybrali druhové prvky hard rocku, heavy metalu a místy i melodického thrash metalu. Postup to samozřejmě není špatný, žel na vždy přinést to, co se do něho vložilo, ale nepředbežíme. Album je výborně nazváno a celkově zvukově vyprodukované, což je především zásluha zkušeného Petra Slezáka (viz produkce valú „Vyhlazen“ od Debustrol). Taktéž nástroje, mezi něž se v tomto případě řadí kytary Milana a Lumíra Krpových, bici Jardy Vaška a basa již vzpomenuté-

čí", ale v tomto případě jsem jim posléze musel dát za pravdu. Spousta z nás si totiž kladla otázku, zda se Root překonají a udrží ještě lepšího pokračovatele „The Temple In The Underworld“. Většina o tom silně pochybovala. Jenže tyto pochybnosti s klidem můžeme uložit k ledu, jelikož Root natolik své zřejmě nejlepší album ve své historii a to zcela bez jakékoliv nadásky. Album je totiž natolik originální, rozmanité a hlavně zajímavé i svou dějovou náplní, že si věnujeme již nyní nachází i v nemetalovém publiku. Zvukově je album opět o třídu lepší než jeho předchůdce, je daleko melodickější a z hudebního hlediska ještě významnější.

Na tomto CD ještě významnější je významnější skladba „Better To Die“ (tři skladby - kromě titulní ještě „Poltergeist“, „Last Performance“), které tvoří kostru, mimořádně zvláštní věci (kromě už jmenované), reputaci napravuje zcela jednoznačně osmeška „Materialized Insanity“. Z jedenácti číslem CD jsou dvě poměrně krátké a jedna delší závěrečná instrumentálka a kromě pěkně zdařilého obalu desky zde již nic zajímavého neobjevíme. Je mi líto... -las-

*** 1/2 3,5

to desky až takovou váhu. Pokud vezmeme debut vcelku, vyjdé nám jednoduchá rovnice a ta je jasná a výstižná. Průměrné death metalové album bez výraznějších pokusů udeľat něco nového (jistě názvany jsou cítit ve skladbě „The Hall Of Souls“ - klávesové vstupy nejsou bez zajímavosti), nevybocení ze zajetého a i dost omyletné hudebního stylu, který se přesto i v současné době vyvíjí a transformuje. Desce chybí jakýsi drive (tématr všechny skladby dosahují délky kolem pěti až šesti minut) a poslouchat jenom monotonní death metal bezmála padesát dva minut, na to už musí člověk pořádně pevně nervy. Na albu samozřejmě najdeme nově nahrané celé poslední demo „Better To Die“ (tři skladby - kromě titulní ještě „Poltergeist“, „Last Performance“), které tvoří kostru, mimořádně zvláštní věci (kromě už jmenované), reputaci napravuje zcela jednoznačně osmeška „Materialized Insanity“. Z jedenácti číslem CD jsou dvě poměrně krátké a jedna delší závěrečná instrumentálka a kromě pěkně zdařilého obalu desky zde již nic zajímavého neobjevíme. Je mi líto... -las-

*** 1/2 3,5

SORATH / UNCLEAN „Matache Chavala / Tam kdesi v hlubinách“ split CD (Pussy God Records) 1996

Tak konečně začalo i v Čechách docházet na realizaci split CD ve větším rozsahu. Pro undergroundové spolky je to jedna z nejpřínosnějších možností, jak na sebe upozornit formou CD nosiče. Dnešní recenzované splitko naleží plzeňské kultovní směnce Sorath (pomyslná

A strana) a ústeckým Unclean (pomyslná B strana). A jak to tedy jednotlivé kapely uvedly na svém prvním pevném nosiči? Hlavním tahounem tohoto počinu jsou bezpochyby Sorath, kteří si totiž ocenění v podobě zvěčnění kompaktu zaslouží právem, což dokazují i jejich dvě předchozí všechnem úspěšná a originální dema. A všež, že svého v podzemí frekventované jména nikterak nezneuznali a čerstvě natolik sedm dosud nezveřejněných, převážně nových skladeb ze své bohaté tvorby. Tyto songy Sorath shrnuli v titulu „Matache Chavala“ („Pád Andělů“), který je zvukově pro tubu sortu více než vyhovující. To znamená, že není sice absolutně dokonalý, ale bohatě postačující a pěvce výkrovitou. Stylově vykristalizovali sluneční démoni v osobité pojednání čistého black metalu světové úrovně, který je produkován v dnešních dnech. Předchozí postupy a prvky death metalových rázů z minulosti jsou opravdu tam, což se tímto materiálem jeví jako přirozený vývoj kapely, který se dostavil zcela sám. Ale zpět k obsahu popisovaného dila. Zde bych vás rád upozornil, že pokud se vám bude zdát materiál na první poslech příliš jednotvárný, pak se nemylte, ale po skutečném naposlouchání zjistíte, jak až jsou jednotlivé songy různorodé. Za nejpreciznější kusy povouží úvodní a titulní, výborné po-

Piseň „Graboši“ je o strojích na shrabování sněhu. Piseň „Ven“ je o rozkladu světa a stále více zřetelnějším boji dobré proti zlu.“

MB: „Album „Pro-tlak“ má velice netradiční obal (MC, CD). Co vás k němu přivedlo a čí to byl nápad?“

Petr: „Obal desky jsem si dělal zcela sám včetně nápadu (materiál a technologie výroby). Možná je to prototyp obalové techniky budoucnosti.“

MB: „Jaký je náklad aktuálního alba? Jaká je jeho prodejnost a co první deska v tomto směru?“

Petr: „Vydalo se 4000 kopií, prodáno je přes 2000 a prvního debutního alba se prodalo 6000 kusů.“

MB: „Pro-tlak“ vydává Indies Records - proč zrovna oni? Byli i nabídci od jiných firem? Jak jste u Indies Records smluvně vázáni a jak takto firma funguje?“

Petr: „O vydání desky měl zájem nejdříve velké firmy jako BMG, Monitor, které zajímala pouze prodejnost první desky. Proto jsme zvolili Indies Records, které nabízí velmi slušné podmínky, žadnou exklusivitu (tedy smlouva jen na jednu desku). Je to malá firma, a tak její distribuce však nemá takovou sílu.“

MB: „Kdo jste byli dělat vaše promo - fotografie k albu a opět, čí to byl nápad?“

Petr: „Plakát je foton v chemických závodech Kaučuk Kralupy nad Vltavou. Jsme zde focieni oblečení v profesionálních tlakových oblecích, které používají výškoví letci. Grafika a fotografie vypadla z mé hlavy.“

MB: „Pojděme trochu od desky k samotné kapele. Můžeš vysvětlit celkový význam vašeho dlouhohodobého názvu Jolly Joker And The Plastic Beatles Of The Universe?“

Petr: „Abych se přiznal, dnes již tento název vysvětlit nedokážu.“

MB: „Škoda. Jaký je věkový průměr kapely a co děláte mimo ni?“

Petr: „Dvacet osm. Jedenáct Filip dodlává Jazykovou školu. Já a Jiří neděláme nic (kromě hudby).“

MB: „Vaše předchozí kapely před Jolly Joker mimo Egypt? Jste jimi i dnes ovlivněni?“

Petr: „Jiří a Filip předtím v žádné skupině nehráli (když nepočítám Egypt). Co se týče mne, doufám, že svou předešlou činností ovlivněn nejsem.“

MB: „Co koncerty? Jaká je návštěvnost vašich akcí?“

Petr: „Návštěvnost se zastavila na cca 250 lidí. Každý koncert je překvapení.“

MB: „Ve Strakonicích byl vás koncert již dvakrát zrušen. Nejprve ke konci roku 1995, pak na jaře 1996. Uvidíme vás někdy v tomto městě. Proč se zmíňované koncerty nekonaly?“

Petr: „Při cestě na první koncert ve Strakonicích jsme se stavili v Motolské nemocnici na infekčním oddělení, kde si mne nechali, protože jsem byl žlutý. Druhý koncert měl problémy nás bubeník Filip. Náhradní termín je doložený o prázdninách.“

MB: „Po posloucháčate mimo kapelu za druh hudby a čím jste, pakliže jste inspirováni? Připojte nejosobitější kapely?“

Petr: „V podstatě všechni s malými rozdíly sledujeme jenom hudbu, která udává, jak se říká tempo a to především na HC scéně a Dance scéně (za všechny Prong, Integrity, Sick Of It All, Stuck-Mojo, Life Of Agony, Primus atd...)“

MB: „Jak se vám zaměřuje česká hudební scéna dnešní doby?“

Petr: „Současnou scénu zatím nechci hodnotit, ale věřím, že kapely u nás budou velice brzy vypědat.“

MB: „No budeme končit. Zpět k vaší kapele. Jak nyní vidíte vaši hudební orientaci v budoucnu?“

Petr: „Za svou osobu bych snad řekl, že tuším kudy se vývoj téhle hudeby bude vyvíjet a to je to hlavní, co nás v budoucnu zajímá.“

MB: „O.K. a na závěr nějaký speciální vzkaz čtenářům Metal Breath?“

Petr: „Nenechte se slišovat na protlak.“

Připravil a zpracoval -FBB-

ŽELEZNÁ NEDĚLE

...aneb Když sloni řvou

K příležitosti vydání debutu těchto legendárních rockových hrdinovníků „Když sloni řvou“ vznikl v nedávné době ve studiu Radia Strahov tento zajímavý rozhovor s bubeníkem Jirkou Roglem, basákem a zpěvákem v jedné osobě Martinem Kudelou a kytaristou Radkem Matyášem.

MB: „Proč se deska vůbec jmenuje „Když sloni řvou“?“

Jirka: „Proč? Je to trošku vidět z obalu. Jsou tam naše oblibená živátky při námi oblibených činnostech. Sloni se nám líbí, tak jsme to tak pojmenovali.“

MB: „Vratme se ale do vaší zajímavé historie...“

Jirka: „Železná Něděle vznikla asi v osmdesátém roce, ale hrzně brzo zanikla. Tahle parta se sešla až asi v roce 1989, takž hrajeme asi šest let. V této sestavě potom asi čtyři roky.“

MB: „Měli jste taky tuším dva dema...“

Jirka: „V devadesátém roce jsme natolik dema „Fernet“, podle našeho jednoho konička. Tu skladbu jsme složili s přítelem na vojně. Je to nejstarší věc a zařadil jsme ji i na desku. Je to takový Best Off. Potom jsme natolik další demo „Náměstí Beera“ a pak další „Zkáza Titanicu“, ze kterého je až třetí věc na desce a potom už přišla na zadu desky.“

MB: „Proč ta deska vyšla až tak dlouho? Šest let je dlouhá doba.“

Jirka: „Na druhou stranu... Vím o hodně kapelách, které hrajou dýl než my a žádnou desku nemají, ale vím taky o hodně kapelách, které těch desek mají třeba pět a rozhodně nic by se nestalo, když žádnou neměli.“

MB: „To je pravda, ale neříkejte, že jste se po tu dobu nesnažili tu desku udělat.“

Martin: „My jsme se samozřejmě snažili vždycky, jenomže to funkcionovalo trochu jinak. My jsme čekali až se naše sestava vykristalizuje, udělali jsme pořádně „ranc“ a z toho vlastně desku, kterou jsme vydali u Snake Records.“

MB: „Jak to je koncepce činnosti? Hodně jste hrávali tady v Praze po boku Arakainu, Tórru apod. Jak to teď vypadá?“

Radek: „Jezdili jsme i po klubech, samozřejmě i v letech minulých, ale těch koncertů nebylo tolik. Doba je taková trošku nepeřejší, ale my se musíme snažit a právě snad teď s vydáním desky vzniknou nějaké menší turné na podzim. Problém je v tom, že nás lidí neznají. Znají třeba jmena, ale muziku ne. Navíc teď letí úplně jiný styl muziky a pořádátele ne to přihlíží taky.“

Jirka: „Ono je to smutný, ale opravdu ten největší problém je finanční. Dneska stojí všechno strašný prachy, ty kluby na to nemají a kalkulují.“

Radek: „Jestli nás bude chtít vidět, tak v létě budeme určitě hrát na nějakých festivalech.“

MB: „S kým takhle vystupujete?“

Jirka: „My se teda hodně kamarádime s Kryptorem, protože nás kytarista s ním hraje taky. On z toho má potom dvojnásobek penize. Hlavě jezdíme se slavnějšíma kapelama, protože přijde hodně lidí a my si pak myslíme, že jsme taky hrozně slavný.“

MB: „Kde se vám hrálo nejlépe?“

Jirka: „Festival v Lysé nad Labem byla asi naše nejlepší akce a v loni jsme hráli někde na motorkářském festivalu společně s General Lee. Tam to bylo taky super.“

MB: „V této sestavě jste nahrali celých těch šest let nebo jste měli nějaké personální změny?“

Jirka: „Ze začátku jsme měli jiný kytaristy, ale od „Zkázy Titanicu“, to znamená od roku 1992, se sestava usadila do tým nynější. To znamená,

ná mi iří a Leo Holan, který je nejhezčí člověk naší kapely. Toho tam máme hlavně kvůli ženským. Tady v rádu ho s sebou nemáme, protože má doma taky jednu ženskou, která ho nepustila.“

Martin: „Tvrdí, že má chřípku, ale každej tenka říká jinak.“

MB: „Jak to bylo tenkrát s petici o přejmenování Náměstí Miru na Náměstí Beera?“

Jirka: „Protože jsme takový veselý kopy a v té době se muselo všechno přejmenovat, aby to nebylo komunistický, tak jsme se o to snažili. Naše myšlenka to průměr nebyla, ale libílo se nám, když jeden opilec křičel v metru na Náměstí Miru Náměstí Beera. Tak jsme tenkrát udělali takovou petici, dokonce se to četlo i v nějakých rádiích a na jedno začaly chodit šílené haldy dopisů, na pivních táborech malývky všešlajkých opilců, piva v balicích a já nevím co ještě. Na Barče to lidí podepisovali, ale pak to nějak usmrtil. Mám doma ale celou jednu krabici podpisů a nevyřízuji, že to ještě jednou rozjedem.“

MB: „Nás by ještě zajímala ta nejstarší historie kolem toho roku 1980. Co se v Zelezné Neděli vystřídal třeba za lidí?“

Martin: „Rozhodně Zdeněk Kub a Marek Podskalský (Autogen, Merlin), ale ti pak odešli k Arakanu.“

Jirka: „Konkrétně třeba ten Podskalský. On se k tomu nikde neohlásil. Neviděl jsem třeba nikde žádnej rozhovor, kde by řekl, že hrál v Zelezné neděli. Jinak tam hrál Standa Vrtška, který sál potom k Brianu, Jirku Laflmanu, kterej k nám přišel z Vitacílu. V té době se hrála nová vlna a těch vylezeně heavy metalových kapel tu zrovna moc nebylo. Jenom snad Arakan, Autogen a Vltavat. Ale ten se k tomu moc neohlásil. Nám se s Kubem libil Black Sabbath a na to nazavuje i současná Zelezna neděle.“

MB: „Jak tedy tohleto období trvalo dlouho?“

Jirka: „Někdy možná v tom osmdesátém prvním jsme to rozjeli a asi tak v osmdesátém čtvrtém nebo možná patým Podskalský odešel do Arakanu, hned po něm Kub a já jsem tedy šel k Tóru.“

MB: „Natačeli jste náhodou něco pro projekt Rockmapu?“

Jirka: „Natačeli jsme pro to věc „Smrt ježku“, která je zremasterovaná na desce, vzniknul pro to i takový vořízalecký videoklip, ale ono to vůbec nevyslo. Jinak jsme byli na samplingu „Death Metal Session“ v roce 1990, kde jsme měli skladbu „Zlez sen“.“

MB: „Teď už ale k desce. Jak to, že se nahrávala už od roku 1993?“

Jirka: „Ještě než jsme dostali nabídku od Snake Records, tak jsme si to původně chtěli vydát vlastním nákladem. Leo Holan tomu říkal „Katalafk“. Na tom cédéčku mělo být původně prvních pět věcí z desky a za tím zremasterovaná věc z „Rockmapy“ a „Death Metal Session“. Za to potom zremasterovaný věci z demád. Vysel nám krásnej čas 66:06. Potom se ale ozvali Snake Records a my jsme dočkali zbytek těch věcí, aby ta deska měla regulérní délku.“

MB: „Poslední otázka. Natočili jste klip?“

Jirka: „Klip je na „Když sloni řvou“, už běžel v Esu a měl by být v S.O.S.“

Rozhovor připravili -las- a -pch-.

MAC BETH

Měli jsme určitý sny, ale vystřízlivěli jsme z určitých hvězdných představ!!!

Dlouho se o Mac Beth nepsalo, nevědělo. Náhle se však zčistajasna vynořilo nové, v pořadí třetí album téhoto „aššáků“ a to byl velký důvod pozvat si Míru (bubeník a šéf kapely) a Honzu (šedá eminence) Všečkoví k rozhovoru...

MB: „Vám vysla v současné době již v pořadí třetí deska s nezářním názvem „Mac Beth V“. K tomu ale za chvíli. Bylo by

vhodné, kdybyste mi řekli ve stručnosti vývoj kapely Mac Beth a co je hlavně důležité, odkud pocházíte, protože se o tom vedou jisté diskuse...“

Míra: „Kapela Mac Beth pochází z Aše. Vznikla přibližně před čtyřmi roky a do dneška se nezměnila sestava, akorát oděsel nedávno klávesový hráč, který v současné době působí v jiné kapely. Mac Beth má za sebou tři dlouhohrající desky. Ta první vyšla u firmy Best I.A., jmenovala se „Mac Beth“, druhá u firmy Supraphon pod názvem „Mac Beth III“ a ta třetí, která je originální, protože je v češtině vyšla pod názvem „Mac Beth V“ u firmy CGS.“

MB: „Ty jsi říkal, že působíte čtyři roky a to je tedy rok 1992, ale vždyť už v tom roce vám vysel debut? To jste skočili ihned bez demádů na desku?“

Míra: „My jsme vlastně žádný demáče neděláli, my jsme tehdy s kapelou potkali jednoho manažera z Německa, pro kterého jsme dělali písničky na zakázku. Byla to hymna pro profesionální tým amerického fotbalu jednoho klubu v Německu, tehdy hrál světovou ligu - Frankfurter Galaxy. Ta písnička vysílal pak i na první desku pod názvem „Galaxy“. Natačeli jsme to u Petra Jandy v studiu, on si té písničky všímal a vybral jí na sampler Rockmapa a nabídka nám natočení první desky. Tažké jsme vlastně nastoupili rovnou ze zkušenby natačení desky. Tažké jsme si, že se povedla, neprodávala se špatně, prodávala se jenom po Čechách, přestože byla nazívána v angličtině.“

MB: „To je zajímavý, protože spousta kapel právě nejprve dělá demáče a po určitém čase, když přijde eventuelně nabídka na desku jí teprve točí. Určitě ale členové Mac Beth předtím někdo v nějakých kapelách působili...“

Míra: „Samozřejmě. Já jsem se zpěvákem Mirovem Chráštkou působil v kapelu Skelet, pak o působil spolu s basákiem v kapelu Triumf, já jsem s jejíž zábabovou pódia s kapelou Dingo a vlastně v tom roce 1992 jsme se sňeli znova. Řekl jsem si, že by to nebylo špatný, užel něco nového, hup a byl tam Mac Beth.“

MB: „Proč právě název Mac Beth?“

Míra: „My jsme hledali název, který koresponduje nebo se dá říci v jiném jazyce stejně jako v češtině a mě se na Mac Beth libilo to, že vlastně se všechny Shakespearovy hry hemží mrvolami, krví, jeho dílo mě fascinuje tím, že když žil v dnešní době, tak by byl super autorem všech možných krvavých hororů a seriálů, protože ten jeho děj je strašně naturalistický a navíc mě v té konkrétní hře fascinuje Lady Mac Beth, která toho svého partáka navádí ke všem tém činům a je taková ta šedá eminence jako mýj brácha v Mac Beth.“

MB: „Byli jste často po první desce kritizováni za to, že děláte muziku v duchu kapel jako Bonfire atd. Zkuste říci proč a nebo to vyvrátete...“

Míra: „Já si myslím, že tyhle kapely hrály trochu jinou hudbu - tvrdší...“

MB: „Počkej, co tím myslíš, tvrdší... Ty kapely, ke kterým vás kritici srovnávali, neměly zase tak daleko k Mac Beth...“

Honza: „Byly srozumitelnější. Ne, jde o to, se že Mac Beth na svou první desce chtěl předvésti hlavně muzikálně, to znamená, kytaristé, klávesář, basák, bici - všechno je tam aranžérsky složitý a pokud to srovnáme s naší nejnovější deskou, tak ty aranže nejsou v porovnání s naší tak složitě. Je to určitě k dobré věci.“

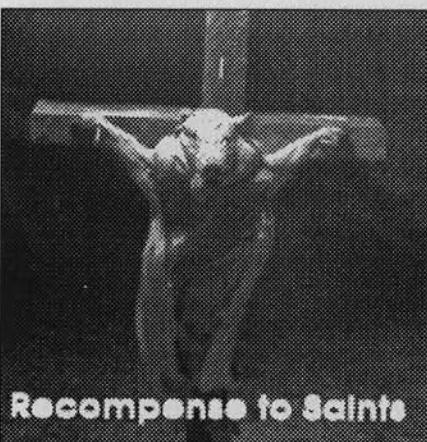
MB: „Zmínil jste se o německém manažerovi Michaelovi Düsselovi. Přiblížte lidem, jak ke spolupráci došlo a co tento člověk znamenal nebo znamená v muzice?“

Míra: „V té době jsme byli vlastně ještě ve sklepě a on se nějakým záhadným způsobem dostal na naši zkoušku, protože jsme zkoušeli na sál. On to slyšel nejake z venku, zašel dovnitř a přišel s tím, jestli bychom spolu natočili nějaký demónsimek. Mezičlánkem udelal text právě na písničku „Galaxy“, texty na jedničce a na trojce jsou všechno jeho práce a po natočení našeho debutu jsme objížděli celý Německo a nabízeli jsme to všem různým gramofirmám. Můžu říci, že se ty firmy k té desce stavěly velmi pozitivně a dneska mi mrzi, že jsem některý ty firmy odmítal, byť měli pro nás velmi lukrativní nabídku a koukali jsme výš a výš a chtěli jsme tu největší až jsme narazili na

Him! není typický příkladem hnusné vykalkulovanosti a podléháním tomu, co se zrovna hraje. Z tohoto CD je to vše cítit, je nabité hudbou od srdeč a perfektním příkladem toho, že Insania je jednou z našich nejoriginaльнějších kapel, která se dříve někam zaškatulkovat. Vynikající zvuk, skvělá rytmika i melodické linky podporované apokalyptickým zpěvem nemohou nechat ani jednoho posluchače v klidu, ať už při záběsilejších kouscích „To B. At C.“ nebo lehounkých „Snigge“. Insania na svém posledním albu opět překročila svůj vlastní stín, i když mi trochu štve, že se zde opěvuje současně angličtina i čeština. Vynikající deska - co dodat? -pch- ***** 6

JOLLY JOKER AND THE PLASTIC BEATLES OF THE UNIVERSE „Pro-tlak“ (Indies Records) 1995

Skupina s tímto předložuhom názvem mě ještě nedávno neměla co říci a to jak svou produkci, tak svým vystupováním. To však bylo v době, kdy měli „žolici“ na kontě pouze svůj debut. Vydáním dvojky se vše obraci i ke mě. Celkově stylově přivřený, značně profídnutý dívek frekventovaných funky pasáží a souhru ojedinělý feeling celého díla musí přinést i do největšího ignoranta k pozastavení se nad tímto českým výjimečným albem. Písničky „Pro-tlak“ jsou hodně různorodé, ale většině vévodí kytara, která nemilosrdně řeže vše, co jí příde pod „kotouč“. Je to opravdová pila! Ani rytmická sekce (bicí a basa) nezůstává pozadu a vytváří skvělé „klima“ zmíňované „cirkulárce“. Na desce dochází samozřejmě i na poklidné pasáže, které v jednom případě doprovázejí celý song - „Grabosi“. Tento je opravdovým „ploužáčkem“, který zde má však své pevná místo. Proti němu stojí napak titulní song „Pro-tlak“, což je asi nejdůvodibější židla celé desky. Album vyzívá kompletně perfektní dojem a lze si jej celé vychutnat i po stém poslechu, což je dahoň ještě nečekanou originalitou. Vše dotváří neobyvklé a zajímavé texty plné přirovnání, které zapadají do mistrovsky označeného stylu „Space HC“, jakolečka v budku do sebe. Taktéž zvuk dila je víc než slušný na to, že se album nenáhrávalo v žádném věhlasném studiu. Závěrem bych dodal, že jsem rád tomu, že se u nás objevují kapely s výhradně svou tváří, které se nemusí stydět nikde ve světě. A Jolly Joker And The P.B.U. jsou toho s albelem „Pro-tlak“ krásným případem. -FBB- ***** 1/2 6,5

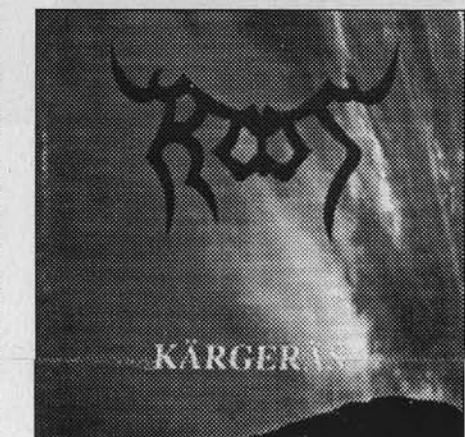

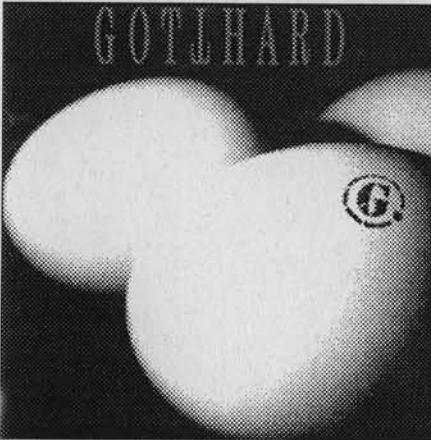
sobi opravdu vydařeným a ojedinělým dojemem, stejně tak jako skladby celkové. Nový materiál zde bez sebemenšího přehánění skvělé, ale i přesto k němu kluci přiřadí 3 pecky staršího data, což je naprostě v pořádku. Nevím, co bych vše dodával, výborný počín se přece chváli sám! Snad jen škoda špatného očislování songů, ale za toto „Empíci“ nemohou. Úplným závěrem si neopustím jeden fakt: to, co je svatým odškodnění, je ve zhudebněné formě odměnou všem death metalistům. A teď nechám posouzení jenom na vás... -FBB-

ROOT „Kärgerás“ (Black Hole Records) 1996

Kontakt: Black Hole Records, P.O.Box 8/III., Karviná 4 - Ráj, 734 01.

Ať si říká, kdo chce, co chce, předchozí deska Root „The Temple In The Underworld“ byla znamenitá a jen pochybovači se ohlížejí na úplně počátky Rootu, kdy to bylo zcela o něčem jiném a na nízké úrovni. Root se naučili za láta něco, co se některým kapelám ze jejich existenci vůbec nepovedlo a to naučit se hrát, skladat skvělé songy a výborně zpívat. Už před vydáním nového alba proměnili pochlebovali, že to bude bomba letošního roku. Nikdy jsem nedal na tyto fe-

dělit o své dojmy z tohoto doslova brusného kotouče. Titul „Control“ vyleš v roce 1995, ale obsahuje nahrávky z let předchozích, které Hellnation tímto albelem zkompletovali. Na desce je zaznamenána trojice nahrávacích období, které jsou jak hudebně, tak zvukově dokonale slazený, což evokuje pocit jednorázové natočeného alba. Na a s jakou hudebně odnože se Hellnation prezentuje na výročnosti? Dlouho jsem si lámal mozek, o co by se přesně mohlo jednat a na konec jsem neobjevil lepší charakteristiku hudby, než sousloví Grindandcrust. A to je sympatický štítek! Být v neutrálném kmitotu, když poleví, je stejně brutální tiktot tohoto nástroje. Kytara vše dřít tak, jak je určeno stylem a basa hoblují a valčují podobně nelidským způsobem. Zvláštní kapitolou jsou vokály, naležící likvidátorem strunových nástrojů. První hlas typické grindové uniformy spíše doplňuje neskutečně „tradic“ řev, tzv. „druhý zpěv“, který je zde situován do absolutního okraje svých možností. Je to zkrátka fešta samotními vokály. Ostatně oba zpěvy dávají celkové nahrávce tu pořádnou šlávu. Všechn 22 songů, které recenzované album obsahuje, je po stránce instrumentální, hudební, zvukové a ideové naprostě rovnocenné „velkým“ kapelám tohoto i podobného stylu, za kterými nikterak nepokulhává. Hellnation zatím pouze nevystoupili z undergroundové scény v širší známost a tím pádem se jim nedostavá všeobecněho veřejného hudebního uznání. Věřte mi však, že (by) si jej s tímto albem plně zasloužili! -FBB-
*****5

HOMOMILITIA „Twoje Ciało - Twój Wybór“ (Nikt Nie Nie Wie) 1995

Po dvou předchozích 7" split EP, z nichž u nás vstoupil ve známost předeším kýzený dlelosti Homomilitia / Forca Macabre, díky firmě Malárie Records, se uvádějí Homomilitia se svou první velkou LP pojmenovanou „Twoje Ciało - Twój Wybór“. I tato je logicky v duchu značení polského hard coru a to v takovém, který je pro touto zemi typický. Tento je navíc umocňuje celkový zpěv v rodné polštinské, který zříznutí specificky (zde se přímo nabízí srovnání se sfríznutými kolegy Apatia, ale pozdržme se ho, neboť každá z técto kapel je svým způsobem velice osobitá). Tažké debutní LP Homomilitia, asfalt obsahující 11 pecek zabalených do černobílého korespondující obalu nyní čeká na odezvu svých spotřebitelů. A dočká se převážně kladných reakcí, neboť je skutečně výborný. Počínaje velice dobrým zvukem, výbornými a vkušnými hudebními postupy, styloum textovou podobou celého záznamu až po celkově pozitivní dojmy této náloži jako takov. Za lyriku tohoto prkna hovorí už samotné názvy skladek a myslím si, že není nutné se o nekonečných společensko - kritických textech nejářiši rozepisovat. Spíš bych vyzvedl hudebně nejdzářišší věci, mezi než bezesporu patří následovně - ze začátku to jsou dva lahodné průplachy a to skladba s ekvivalentním názvem titulu desky „Moje Ciało - Moj Wybór“ a čtvrtá věc „Homofobia“, která na straně A korunuje snad největší hit této polské pětky, jež má název „Multinationalis“. Ze strany B mě zaujala svízná a nekompromisní „Policeja“ a závrečné jednoduchá, roztažaná a neskutečně působivá skladba „Zero Toleranci“. Mimo samotných svého druhu velice zdalejších instrumentů, jež vytvořili kompozice této desky mě dostaly i dvě vokální linky, které mají na svědomí Wojtek a Agnes. Tito dokázali, že mají zcela jasné v tom, co je to „feeling až do morku kosti“. Úhrnem řečeno - zatraceně zdářený debut Homomilitia přinesl porci výborné muziky, která zanechá v srdečích pravověrných posuchačů jen ty nejlepší dojmy. A ústy všech técto posuchačů za ně děkuji! -FBB-
*****5

INSANIA „God Is Insane ... Join Him!“ (Taga Records) 1996

A máme tady klasické dlouhohrající album nenapodobitelných šílenů Insanie, kteří chrlí jeden nosíč za druhým a to v pořadí druhé. Jestliže první placka „Crossfade“ byla hnána spíše v metalovém duchu, jede to v kolejích punkových či hardcoreových. Vezmu-li si, že tento trend je v současnosti velice moderní, tak zrovna „God Is Insane ... Join

firma Warner Brothers pro Německo a jednoho pána, který se tváří jako všemořný Bůh muzikantský a s tím jsme vlastně ztratili asi tři čtvrtiny jednání a nakonec z toho nic nebylo. Ale to je oláka zkušenosť, museli jsme si spálit nos v týle hudební branži. Je to jedna z nejtíždřích a nejtěžších a pokud člověk chce uspět, tak musí mít bulldočí vůli a stísk, aby to všechna človéka vydřel.“

MB: „Znamená to, že po desce „Mac Beth III“, jste s Michaelem přerušili spolupráci?“

Míra: „Já jsem ti neodpovíděl vlastně ještě na tu předchozí otázku. Oti se vystudoval počítačový odborník - inženýr, studoval v Americe a on vlastně hrál dobře na kytaru a na bici a svýho času spolupracoval s kapelou Accept, dokonce vyhrál nějaký konkuren jako kytarista, byl s níma nějaký čas ve zkoušbách, dobré se znal s Hermanem Frankem z kapely Victory, který též působil kdysi v Accept, se kterým jsme taky spolupracovali, protože se měl jako producent podílet na desce „Mac Beth III“, Jenže pak došlo k nedostatkům v produkčních smlouvách, jeho požadavky připadaly Supraphonu moc a moc vysoký, ale s Hermanem jsme stále ve styku a voláme si. A co se týče Michaela. Nedávno jsem mu volal, má strašně moc práce a dělá opět po počítaču.“

MB: „Dá se tedy říci, že jste díky této spolupráci natočili desku v angličtině?“

Honza: „Kluci vždycky chtěli zpívat v angličtině, ale původně to tak asi nebylo. To k témužce prostě patří, češtiny je opravdu na tuhle muziku téžák. Michael napsal dobrý texty, dokonce to bylo dobře hodnocený různými lidmi z Ameriky a díky tomu se trojka chytla pak venku, prodává se v Německu, v Japonsku, na tom textu to je prostě znát.“

MB: „Fajn, zkuste teď shrnout úspěch první desky „Mac Beth“, jak se na ně díváte dneska s odstupem?“

Míra: „Diváme se na to velmi pozitivně, protože to bylo naše první miminko a my jsme prožívali tehdy takový první velký vstup na scénu, s tou desku jsme byli já zvukové, tak po textové stránce i aranžérský společně. Došlo k tomu, že firma Best L.A. tu desku vydala, nějakým způsobem udělala propagaci a prodalo se ji poměrně dost nato, že byla zpívaná v angličtině - asi pět nebo šest tisíc kusů, ovšem došlo k jenom nemilý věci, nebo k věci, která nás překvapila, že jsme v očích novinářů a v očích kritiků, jsme se stali kapelou, která je jen když pochlebující nebo klánějící se tomu venkovnímu stylu. Všichni nás přirovnávali ke Scorpions díky Chrášťkovu zpěvu, všechni nás přirovnávali k Accept, protože jsme dělali s jejich bývalým managerem a přímo i neprímo nás obviňovali z toho, že poklonujeme přezídlitmu německému heavy metalu.“

MB: „Fajn. Proč tedy je nová deska „Mac Beth V“ nazpívána v češtině. Najednou obrat?“

Míra: „Mac Beth je prostě v češtině. Za svými texty, který jsme tam napsali si plně stojíme a myslíme si, že si rozchodně své poslušáče najde. I díky těm textům, protože spoustu lidí u nás anglicku neváděla, nebo nerozumí ji tak, aby si vše mohli v klidu překládat a mít toho nějaký pocit. Nás většinou poslouchají lidí od 13 let a výše a v souvislosti s tou muzikou by jim texty měli něco dát, protože jsou psaný práve pro ně - určitý pocit, feeling, měli by se v tom najít.“

MB: „K tý první desce vznikly také nějaké klipy...“

Míra: „K tý první desce jsme natolíčkou jednak k pomyslné skladbě „Only The Highway“ a pro Českou televizi jsme natolíčili klip „Galaxy“, který se vysílal v rámci pořadu Rockmapa. Ke druhý desce jsme natolíčili klip „Catch 22“ a „Enjoy The Nightmare“, pak jsme natolíčili pro televizi „Včelku Máj“ a v současné době se chystáme natolíčit klip k propagaci nové desky.“

MB: „Druhá deska vysla v roce 1994 pod názvem „Mac Beth III“. Proč, když to byla deska druhá? Ztejně nejčastější otázka...“

Míra: „My jsme to udělali kvůli novinářům. Ne, každý z kapely proto má své výslovnosti. Každý má svou verzi, o které tvrdí, že je originální, já tvrdím jedno, že je to tak proto, že my jsme nejdříve natolíčili „Galaxy“, pak jsme natolíčili „Mac Beth“, pak jsme natolíčili „Včelku Máj“, která vyslála na sampleru „Herr Gott“, což byly cover verze Gottových písniček, pak vysel „Mac Beth III“, po něm jsme na-

točili písničku pro Karla Gotta na jeho sólovou desku, kde jsme natáčeli kytry a sbory a spolupracovali ohledně muziky a nyní je tady „Mac Beth V“.

MB: „Mluvil jsi o „Včelce Máj“, která je i na vaší nové desce. Co mi řeknete k projektu „Herr Gott“?“

Míra: „Vzniklo to díky spolupráci Supraphonu s námi, protože tenhle projekt právě vyleš pod tímto labellem. Mimořádně s ní byli spokojení i v Německu a většinu toho, že natočíme i německou verzi.“

Honza: „Hlavně v Japonsku, tam byli asi nejvíce nadšení. To je totiž japonský kreslený seriál.“

MB: „Jenom stručně, jak byste zhodnotili posun od první k druhé desce.“

Míra: „Každý z nás tvrdí něco jiného. Někdo říká, že je tvrdší, méně popovější, ale každopádně z odstupem času je jasné, že deska byla šířkou horkou jehlou a to díky tomu, že jsme desku natačeli opět u Petra Jandy a já sem stále pendoval mezi studiem a německou hranicí, kam jsem jezdil za Michaela pro texty. Mezikámen jsme dokonce také žíve hráli, takže každopádně na druhou desku bylo jasné méně času než na tu první.“

MB: „Mluvili jste o tom, že jste jezdili v po různých gramofirmách venku a scháněli jste vydavatele. Sehnali jste něco, nebo jak to vůbec dopadlo?“

Míra: „Ale jo, byly různé peripetie, dokonce se nám ozval Geffen z Ameriky, ale jejich podmínkou bylo to, že bychom se museli všichni přestěhovat tam, což samozřejmě vůbec nejdělo. Musela by těm tam vypadat nějaká firma, my jsme neměli žádnou firmu a na druhou stranu v Los Angeles hrají na každý rohu dobrá kapela a nevím, oč my bychom byli tak vyměnili, abychom se tam museli rovnou přestěhovat. Mezikámen jsem sehnal v Německu firmu, která následně vydala „Mac Beth III“ pro všechny německy mluvící země a zároveň jsem sehnal smlouvu s japonskou firmou Taichiku, který vydal tuhle desku loni v srpnu prvně tam a jako bonus si tam vyzádal „Včelku Máj“, takže ji tam dostali v češtině. Dostali jsme dokonce nějaký peníze,jenže co tomu věnuješ času, je to zanedbatelný. Muzikou se neživíme a děláme ji už v trošku jiný rovnně, protože máme pocit, že je děláme více pro radost. Předtím jsme měli určitý sny, ale vystihli jsme právě z určitých hvězdných představ a teď vlastně víme, že tvorou prací se na tom trhu uděláme a budeme točit další a další desky...“

MB: „Co teď? Co další práce...“

Míra: „Mac Beth si nemůže na práci ztěžovat. Budeme dělat další písničku pro jeden sampler, bude to trošku punková věc, pak máme zakázku na jednu cover verzi od jistého popového českého zpěváka. Dáme tomu ale upřímně jiný záhlaví, že nevím jestli je někdo pozná. Pak nás čeká v rámci deska cover verzi z šedesátých a sedmdesátých let pro jeden firmu plus čtyři naše nový věci. To by mělo vyjet jak tady, tak i venku. „Mac Beth V“ by měla také časem vyzít angličtině, ale záleží na další jednáních a jak se domluvíme s firmami dále. Takže do roku 1996 nemáme nouzi o práci...“

MB: „Máte nějaké ohlasy z Japonska?“

Míra: „Zatím je o tom předčasně mluvit, ale dostali jsme zaplaceno za 7000 prodaných nosičů, ale jestli jsou prodaný nebo ne, to nevíme. Běžel tam i trochu počítacové předčasný klip „Catch 22“. Jiný ohlas zatím nejsou.“

MB: „Pojďme do posledních okruhů otázek. Mluvili jsme již sice o textech, ale ne do hloubky. Pokuste se srovnat všechny tři desky textově...“

Míra: „Michaelovi texty jsou ovšivněny hodně západním stylem života. Většinou píšou takový sociálně - kritický texty a protiválečný. Takový možná byly i texty na prvních dvou našich deskách, kdežto na naši nové jsou texty o všem. O čem český člověk a muzikant může psát? Je tam od lásky přes drogy po vztahy mezi lidma až po takový na padání různých poměrů. Já doufám, že si tam každý najde určitou tvář a nadsázkou.“

MB: „Na kterou věc budete točit klip k nové desce?“

Míra: „Firmou CGS bylo rozhodnuto věc „A to mě trápí“ - samozřejmě pomalá věc.“

MB: „Jak to vůbec vypadá u vás s koncertním vystupováním. Shrňte situaci, která byla a bude. Bude nějaké větší turné nebo zůstane u samostaných náhodných kšeťů...“

Mira: „Turné samozřejmě přípravujeme, koncertujeme, kde se dá, jak ko většina nám podobných kapel, i když České Království není tak velké a díky tomu též možnosti koncertovat živě není hodné. Hrajeme všechno - rockové kluby, tancovačky, zábavy. Doufajme, že lidí po té krizi nechození na koncerty, už zase začnou na bigbity chodit. Až to začítakz objedeme, tak se vrhneme zase na výrobu další desky a myslím, že by nás lidé měli vidět vůdce, kde to půjde. Všechno je to otázka peněz a sponzorů a hlavně jednání...“

Rozhovor připravil -las-

Nadace na podporu rozvoje původní české hudební tvorby

Tato nadace vznikla někdy na podzim roku 1994 a chtěli bychom vám přiblížit její činnost. Kapely, manažeři a ostatní zbyštěte své zraky, protože to bude něco pro Vás. Nadace na podporu původní české hudební tvorby si dala do svého vinku při vzniku maximálně pomáhat české hudební tvorbě a to jednak v televizi, rádiích a tisku. Snaží se o prosazení pravidla, aby česká rádia vysílala převážně českou hudbu a neboť je toho procentuální poměr. Vcelku se této nadaci daří. Od října 1994 vychází na CD tzv. Radio Hity, které vychází (tématem pravidelně) každý měsíc. Je to výběr skladeb od různých autorů či kapel pro den daný měsíc (většinou kolem 20 skladeb) a tento sampler vychází v nakladu 500 kusů. Je distribuován zdarma pro všechna česká rádia, různé disky a lidé, kteří se objevují kolem hudby. Pro veřejnost jsou Radio Hity víceméně sbíratelskou záležitostí, i když by o ně určitě asi byly velký zájem. Celkem výšlo už na 18 CD (v některých případech i 2CD). A co se objevuje na Radio hitech? Tak jsou to především pilotní singly nově vydávaných českých desek (bohužel i všechny různé pochybné kapely rádobyproniknoucí do našeho hudebního showbusinessu), včetně skladeb, které si některé kapely nasuzují sami. Nasazují je převážně ale známé a velké firmy. Z metalových kapel se na Radio hitech objevila už hezká řada jmen (Arakan, Aleš Brichta, Kabát, Mat Beth, Alice, Zima a další). Nemohou si však odpustit jednu poznamku. Nedokázali pochopit, že některé kapely, které si dají na Radio Hity skladbu, nejsou natolik soudní sami k sobě, že tam mohou dát i přísnější nehudební věc a to vůbec nemluvím o tanecní techno hudebě (nejsou zaujati!). To však není věc ani chyba Nadace. Radio hity jsou otevřeny všem, tedy i vám, kteří budou číst ty řádky. Za jednu skladbu zaplatíte na Radio Hitech cca 4000,- Kč. Co se týče však dopadu - vždy to záleží na lidech na všech různých institucích a rádiích. Sice tiž lidé budou vědět, že existuje nějaká kapela toho a toho jména, ale pokud jim samotným se to nebude líbit či se to nebude hodit do „dramaturgické náplni“ rádia, je to celkem na dvě věci... Rozhodnutí necháme na vás. Nemůžeme však popřít fakt, že Radio Hity umožňují lidem okolo hudby orientovat se nejen ve svém daném hudebním obzoru, ale poohlédnout se také i za tento horizont. Informujte se na adrese: Nadace na podporu rozvoje původní české hudební tvorby, Jana Krátká, Senovážná 2, Praha 1, 110 00, nebo na tel: 02 / 24 22 43 77. -las-

Z ARCHÍVU...

Připravil Bohouš Němc

Dnes jsme pro Vás vybrali text, který v roce 1990 zvítězil v časopise Rock Hard a jelikož autoři zde nedávno hráli, je na řadě právě on:

SACRED REICH „Who's To Blame“ („Kdo je vinen?“) z alba "The American Way" 1990

Johny slyšíš mě?
Ztlum tu muziku!
Děláš hrozné bordel,
myslím, abys to hned ztištěl.
Všechno to je hnusný,
Ozzy, Judas Priest.
V tý muzice jsou pozpátku poselství,
které tě mění ve zvíře.

Johny, copak mě neslyšíš?
Otevři ty dveře!
Volám tě už hodinu,
už to nebudu opakovat!
Jen počkej, až přijde tvůj táta
a uvidí co jsi provedl.
Vykopil tě ze školy, práci nemáš,
jsi ničema a příživník.

Ach, Bože muž, to je Johny,
houpe se na oprátky,
všechny ty metalový desky ho přivedli k smrti.
Teď je čas, aby rodiče
naplnili své uši a poslouchali.
Možná je už příliš pozdě, aby jste pochopili,
co jste zameškali.
Hudba není žádný důvod k smrti,
tím jste vy, kteří děláte dusno.
Kdyby jste měli otevřený oči a poslouchali,
pochopili byste, kdo je vinen.

Kdo má bejt zodpovědný za vykolejenej život?
Kdo je ten, kterej musí bejt u toho, aby dohlédl,
jak se to srovná.
Kde jste byli vy, když jste mohli slyšet ty náryky člověka,
kterej něco potřeboval.
Byli jste u toho, když jste si měli všímat,
anebo jste měli moc práce?
Kdo je tou příčinou, kdo je vinen,
za život, kterej nestojí za to žít?
Jsou to rodiče, kteří berou, anž by dávali?

Tak přišť až zavřete oči
a rozhodnete se svalovat vinu na někoho jiného,
uvědomte si, že můžete někomu zachránit život.
Tak doopravdy, kdo je vinen?!

A co nám k textům řekl autor Phil Rind? „Nemá smysl psát texty, ve kterých jsou zmásakovány mrtvoly a teče kečup. Vyjmoukou je válka, kde skutečnost je nelidsky brutální. Vymýšlet fikci nemá smysl!“

RECENZE RECENZE RECENZE

Hodnocení desek provádíme podle stupnice 0 až 7.

APOPLEXY „Tears Of The Unborn“ (Station Master) 1995

Nedávno jsem se zamýšlel, které death metalové album z Čech i Slovenska se nejvíce přiblížilo světovým parametrům. Žádná z kapel ne tak úplně moje představy nesplňovala až do té doby, než jsem dostal debut Apoplexy. Precizně provedená práce, která je postavená hlavně na melodických sóloch, hutném a tvrdém spodku a v neposlední řadě na textech, které mají myšlenku. Velice mi „Tears Of The Unborn“ připomíná amíky z Death, ale nejdříve se o žádné plagátování. Je to jen stejně proctřená a pochopená hudba, uložená ve stejných základech. Mám však několik připomíneček. Všechny tři instrumentálky, které se dají spíše škatulkováním poslat na koncertní pódiu klasické kytry, jsou sice perfektní, ale moc se do celkové atmosféry alba nehofí. Působí trochu jako pěst na oko. A ještě jeden malinkatý zádrhilek. Neseď mi nazvučení sólové kytry. Nevím jestli je moc vytázená nebo „navýškována“ (cítím to, ale nedokáži najít ten správný výraz), ale prostě to není to právě ofechové. Každopádně však Apoplexy natočili vynikající desku, která si zaslouží kvalitní ohodnocení. -pch-
***** 1/2 5,5

BOMBRAID „Elegies From A Closed Chapter“ 3“ mini CD (Profane Existence Far East) 1995

Tri, dva, jedna, START!!! Uf, to je odpich, až to cítím v zádech. V životě bych se nenašel, že se setkám na takovém místě, jakým je závodní okruh „Elegies From A Closed Chapter“ s vozem Bombrайд, ale realita je taková, jaká je a já právě absolvojuji první etapu okruhu. Ten vůz je vzhledem rychlý, jeho nečekaná rychlosť je takřka konstantní a neúprosná, až dosťavám chvílemi strach a to hlavně v zátačkách, kde se tempo zvýšuje až ovládne opravdu jen zřídkakdy. Ale je to pohoda. Konstruktéři, technici a posádka vozu mají vše pod kontrolou a pevně v rukou. Když mižim kolik nějaké třetí etapy, začínám přivýklem předchozímu nevykýmlému nasazení a jízda se mi stává docela přijemnou. Bombrайд není v čele celého pelotonu, ale počíná si velice slušně. Rozhodně neubírá na rychlosti a valí to stále po svém dál. Motor vozů pracuje na plné obrátky a všechny kola se točí, jako o život. Vím, že už se blížíme k cíli a nyní mě to začíná bavit napln. Zjišťuji, že jízda vozem Bombrайд je opravodlivá požitek. A je to sedmá, závěrečná etapa dnešního okruhu. Je mi sice trochu mdlo, ale krásně. Do finiše vyjel Bombrайд s největším nasazením, anž by jakkoli slevoval z předchozího „tachometrického masaku“. Do cíle jsme dojeli mezi první třetinou zúčastněných s časem 18:12. Jeli jsme fakt rychle. Tentle okruh o sedmi etapách je opravdu dobré vymyšlen. Zkuste ho absolvovat sami, určitě se vám bude líbit. Bombrайд je značka!

-FBB-
***** 5

DARK „Under The Bottom“ (Taga Records) 1996

Výškovští Dark existují o něco málo více než pět a mají za sebou dvě dema a tři dlouhohrající desky. Ovšem asi byste též hledali u nás skupinu, které se během těch pěti let tak hodně hudebně měnila, zvláště pak když povrátily jednotlivé opisy. Od klasického death metalového alba „Sex'n'Death“, přes hodně experimentální desku „Zyezn Gamblle And Mental World“ až po novinku „Under The Bottom“, která vlastně svým soundem je dalším experimentem kapely, která stále zkouší ku prospektu věci objevovat a hledat další cesty hudebního vývoje. Na „Under The Bottom“ se jim to skvěle daří jak na poli zvukovém (velmi kvalitní zvuk, který snese srovnání s věhlasnými alby

podobného rážení, a hlavně svými různými zvukovými figy a triky), tak i na poli hudebním (zařadit sound do nějaké skupiny je nemožné). Samy skupiny ani tak netvoří kompaktní celek, jelikož si na každé skladbě najdete něco svého osobitého (takovou se jeví jasně titulní věc „Under The Bottom“), jako spíše vytváří určitou náladu a napětí („Conquerors Of Fate“), či treba vhodné a vkušné použití příčné fléty, nebo několika skladeb (žádná přeplácáno). Zřejmě nejchytavější a nejprogressivnější věci na albu je „Strange Pain“, která mi hodně připomíná tvorbu White Zombie, ovšem Dark je v této skladbě hodně předčí. Jasně je, že Dark nenechali nic náhodné a „Under The Bottom“ propracovali do nejmenších detailů a je vidět, že si dali velkou práci se zvukem, zpěvem, ale i se samotnou hudbou. Presto, že album bylo natáčeno téměř přesně před rokem, prokázalo své velké kvality i po této dlouhé době, a tak doufajme, že se dočkáme v Darku ještě dalšího překvapení. -las-
***** 1/2 5,5

FLESHREVELS „Stoned And Out“ (Finn records) 1995

Další ukázkou tvrdého, nadupaného, opravdového a „fuck-ujícího“ punku (a možná až hard coru) produkuje kvarteto Fleshrevels. Sestava Björko - kytara, Jonko - bicí, Gunko - basa a Jallo - zpěv, to do vás pere ve stylu sympatických veteránů The Varukers a nepoklávají za nimi ani o krok. Ba naopak! Misty jsou Fleshrevels zajímavější než ta legenda. Toto je dalekým celkovým pojmem skladeb, které se od sebe liší i vůbec nepůsobí jednotlivým dojmem, stejně tak jako celá deska „Stoned And Out“. O zvukovou nejednotností se Fleshrevels postarali, po svém stylu výborem způsobem. Z 16 skladeb, které album nabízí, natočili první polovinu ve studiu Abyss za produkce Petera Tägtgrena a druhou ve studiu Unisound za stejně činnosti Dana Swáno. A to už je nějaká záruka kvality, nemyslím? Písničky v obou hrávacích studiích soužou se sebe střídavě zamíchanými a vy máte krásnou možnost posouzení práce obou producentů. Nejvíce užemrili opravdu specifický zvuk uhánějících bicích a ostatních instrumentů ze studia Abyss, jak typické pro Peterovo studio... A co lyriky? Každá ze 16 písniček obsahuje stylově krátký text kritického obsahu. -FBB-
***** 1/2 5,5

GENERAL LEE „General Lee“ (Snake Records) 1996

Nechci napadat žádnou kapelu, aby si sňala do svědomí, ale tohle album mi přijde jako jedno z nejpočetnější udělaných, co kdy u nás vystřílo. Dobrý zvuk, vynikající instrumentální výkonky podporované leitou zkušenosí, radost z hraní, která doslova číší z každého tónu a nutno dodat dotaženého, to vše jsou klady tohoto poctivého tělesa po léta produkujícího jižanský rock. Jen škoda, že se v tomto případě nedá hovorit ve stejných rozmerech i o originalitě, množství nápadů, či nějakých špercích obohacujících současnou rockovou scénu. Celkově tedy poměrně zdařilý počin. -pch-
***** 4

GOTTHARD „G“ (BMG Ariola) 1996

Překvapení jako hrom! Tato švýcarská čtyřka vydala letos své další album, jenž tak skvélé, že v poslední době po této kapeli vzniká mánie. Nic nového na albu nenajdete, pokud tuto kapelu vůbec neznáte. Je to totiž klasický hard rock, který se hrál v druhé polovině osmdesátých let v Americe, když žebříčky hitparád a hudebních televizních stanic plnily namáčkované rockové hvězdy. Jenže v případě Gotthard je pes zakopaný někde jinde. Jednak se takovéto desky v posledních letech moc nerodily, takže po dlouhé době je tady něco takového, hudební doba osmdesátých let se trošku vraci a druhak a to je to nejdostupnější - Gotthard si na ni nehrájí a jejich byl neoriginální hudebě jde přímo od nich - tedy od srdece a to se pozná. Proto taková obliba, a proto tak vynikající hard rocková deska. Neschybí zde jak rychlé namákané a samozřejmě zvukově výborné skladby („Sister

něm. Do pravého oka se mu zabod Medvídův pařát.

„Štastná a veselé.“

Poslední, co Jiří cítil byly rány kladivem. Spoustou kladiv.

Na náměstí z dálky zaznávala koleda. Jiřího, lépe řečeno to, co z něho zbylo, pomalu pokryval čerstvý sníh. Vánoce mohly začít.

VIDEO

Hodnocení videonahrávek provádíme podle stupnice 0 až 7.

DEBUSTROL „History“ (vlastní vydání) 1995

Ke konci minulého roku zveřejnili Debustrol svou první videokazetu s názvem více než příznačným - „History“. Již první pohled na její kopírováný černobílý obal, bez žádných (!) bližších informací a samozřejmě podezřele přiznivá cena kazety, napovídají o pravděpodobném technickém zpracování celého díla naprostým amatéry. Po shlednutí dila se tato většinou prvotní úvaha potvrdila hubkou pod základy. Je pro mne opravdu záhadou, co vedlo kluky k takhle nekvalitnímu zpracování jejich dosavadní zajímavé historie. Celé video je doslova zplácnané „ze všeho, co dům dal“ opravdu nevkusným způsobem. Jsou zde rozhovory z českých TV, které kdy proběhly, videoklipy (3x), záběry z průběhu natáčení atd. (převážně posledního „Vyhlašení“), dobové záznamy z několika koncertů (hlavně z období alba „Svět co začalo s tebou“), pohledy do soukromí a v nepatrném procentě též „zmrinky“ o minulosti, tedy začátcích Debustrol. Možná vás tento výčet obsahu zaujal, čemuž se nedívám, ale vězte, že na obrazovce to vyypadá jinak. Za jednu z největších záporů považuji doslovou chaotické, zmátené stříhy, které mnohdy přecházejí tehdy, kdy je vůbec nečekáte, dále rozhozenou a roztrhanou koncepcí, no a samozřejmě již zmiňovanou

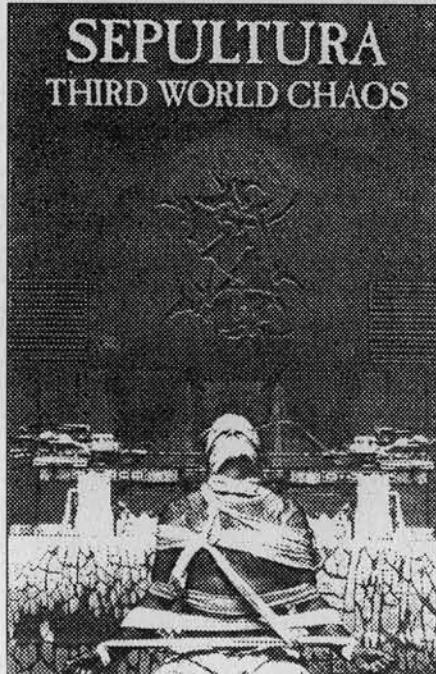
vanou kvalitou celého záznamu. Toto jsou u nosičů tohoto typu opravdu zřetelné záporý, které video pasují na negativně vyznávající počín. Vždyť způsob, jak natočit historii kapely, která hraje 10 let se nabízí více než dost, proto je smutné, když se tato práce nepromyslí a neřešené profesionálně v oboru. Bylo by to rozhodně přínosnější, než jen svépomoci, suše nahrávat veškerý materiál neuváženým způsobem. Je to opravdu škoda a já jen doufám, že se nebude video příliš rozširovat, protože ve srovnání s kvalitou hudby, kterou Debustrol nabízí je tato vizuální stránka naprostý bastard! Ještě si neopustím plnít, že i mnohé pirátsky stáčené kazety jsou často kvalitnější. PS: Nic proti hudbě Debustrol - poslední CD „Vyhlašení je fakt super!!!“
-FBB-
*** 2

SEPULTURA „Third World Chaos“ 53 minut (Roadrunner) 1995

V pořadí druhá videokazeta téhle brazilské smečky. Vzhledem k tomu, že kapela má malý počet klipů, byla doplněna zivým (lépe řečeno raritním) materiálem. Jedná se o velice solidní tah kapely ke svým fanouškům, narodil od skupin, které se snaží vytáhnout co nejvíce peněz z kapes svých obdivovatelů. Live: „Orgasmatrix“ - cover verze slavných Motörhead, ale daleko lépe zpracována, B strana singlu „Slave New World“, „Kaiowas“ - živě špica, lepší než na CD, „Crucificados Pelo Sistema“ - opět běčko singlu „Slave New World“, cover verze brazilských Ratos De Porao, kterou si frontman R.D.P. i sám odzívá. „Holiday In Cambodia“ - jam Andrease a Igora s frontmanem Dead Kennedys Jello Biafra, „Policia“ - běčko singlu „Territory“. Dále video obsahuje klipy: „Inner Self“ („Beneath The Remains“), „Arise“, „Dead Embryonic Cells“ („Arise“), „Slave New World“, „Territory“, „Refuse / Resist“ („Chaos A.D.“). Hodnotí takhle dokonalou videokazetu s tak vynikajícím materiálem je dost téžké. Plný počet této kapely dokáže dát každý, ale je jiná možnost?
-Petr Paulus-
***** 7

KONCERTY - PŘEHLED

- 12. - 14.7. - Festival ATTACK OF FIRE X., Bzenec, Amfiteátr
- 4.9. - CLOSING / HAEMORRHAGE / C.S.S.O. / DEAD INFECTION, Praha, RC Bunkr
- 6.9. - HARDWARE / AMORPHIS / THERION, Rock Cafe, Praha
- 7.9. - HARDWARE / AMORPHIS / THERION, KD Svatobor, Brno
- 9.9. - METALLICA / CORROSION OF CONFORMITY, Sportovní hala - Výstaviště, Praha, 20 hodin
- 30.9. - SOUNDGARDEN, Malá sportovní hala - Výstaviště, 20 hodin
- 6.10. - MARDUK / GEHENNA / MYSTICUM / ISACARUM, Praha, RC Bunkr
- 6.10. - ROTTING CHRIST / MOONSPELL / SAMAEL, Brno
- 7.10. - ROTTING CHRIST / MOONSPELL / SAMAEL, Praha, RC Bunkr, 21 hodin
- 11.10. - CANNIBAL CORPSE / IMMOLATION / KRABATHOR / DEPREŠÍON, Praha, Belmondo
- 16.10. - DEF LEPPARD / TERRORVISION, Praha, Sportovní hala, 20 hodin
- 15.11. - PEARL JAM / FASTBACKS, Praha, Sportovní hala, 20 hodin
- 29.11. - MY DYING BRIDE / CATHEDRAL / THE BLOOD DIVINE, Praha, Belmondo
- 5.12. - SEPULTURA, Praha, Sportovní hala - Výstaviště, 20 hodin
- 14. a 15.12. - KISS, Praha, Sportovní hala - Výstaviště, 20 hodin

DISKOGRAFIE OD A DO Z

Připravil Bohouš Němc

ARAKAIN

Od roku 1983 do roku 1986 existuje několik neoficiálních demokaset. Jak studiové snímky, tak i nahrávky z koncertů. I po tomto roku si fans nahrávali různé koncerty, včetně samotných hudebníků.

- Demo (1986, 90 minut)
- Větrník III (1987, skladba Cesta, v originálu Nesmíš to vzdát)
- Excalibur / Gladiator (1988 SP)
- Proč / Amadeus (1989 SP)
- Rockmapa (1989, sampler)
- Ku-Klux-Klan / Orion (1989 SP)
- Live demo T.T.T. tour (1989, fan club)
- Thrash The Trash (1990)
- Schizofrenie / Iluzorium (1991 SP, picture cover)
- Schizofrenie (1991)
- Live Histe(o)ry (1992)
- Black Jack (1992)
- Czech Master Of Rock Guitar (1992, Miroslav Mach)
- Zeměfesnění (1993, zpěv Aleš Brichta)
- Salto Mortale (1993)
- Gang Miroslava Saidla (1993 SP-CD, zpěv Aleš Brichta)
- Thrash (1994, anglická verze první desky, místo Amadeus, KKK)
- Růže pro Algemon (1994, první sólová deska Aleše Brichty)
- Legendy (1995, osm cover verzí)
- S.O.S. (1996)

Dále se členové Arakainu věnují producentské a skladatelské činnosti, plus hostují na nahrávkách jiných, či přímo s nimi hrají. (Pavla Kapitánová, Tórr, Ina, Corona, Železná neděle, Kritická situace, Daniel Landa, Pan Pot a další).

BATHORY

- Bathory (mini LP 1984)
- The Return (1985)
- Under The Sign Of The Black Mark (1986)
- Blood Fire Death (1988)
- Hammerheart (1989)
- Twilight Of The Gods (1991)
- Volume Jubilee I (1992 - rarity)
- Volume Jubilee II (1993 - rarity)
- Requiem (1994)
- Octagon (1995)
- Blood On Ice (1996)

Quorthon - solo: Album (1994)

BENEDICTION

- The Dreams You Dread (demo 1989)
- Subconscious Terror (1990)
- The Grand Leveller (1991)
- Experimental Stage (EP 1992)
- Return To The Eve (Picture EP 1992)
- Dark Is The Season (mini LP 1992)
- Transcend The Rubicon (1993)
- The Grotesque/Ashen Epitaph (mini LP 1994)
- The Grotesque/Ashen Epitaph (Picture Disc-náklad 1500 kusů 1994)
- The Dreams You Dread (1995)
- The Dreams You Dread (limited edition 1995)

BLACK SABBATH

- Black Sabbath (2/1970)
- Paranoid (9/1970)
- Master Of Reality (7/1971)
- Volume Four (9/1972)
- Sabbath Bloody Sabbath (12/1973)
- Sabotage (7/1975)
- Technical Ecstasy (10/1976)
- Never Say Die (10/1978)
- Live And Last (1980, natočeno na posledním turné s Ozzy v '78)
- Heaven And Hell (4/1980)
- Mob Rules (10/1981)
- Live Evil (1982, 2LP)
- Born Again (9/1983)
- Seventh Star (2/1986)
- The Eternal Idol (11/1987)
- Headless Cross (4/1989)
- Tyr (8/1990)
- Dehumanizer (6/1992)
- Cross Purposes (1/1994)
- Cross Purposes Live (1994)
- N.I.B. (sampler - Tribute To Black Sabbath 1994)
- Forbidden (1995)

Doporučené pirátské nahrávky: (některé)

- Cooper (1970, 56 minut z Paříže, koncert po prvních dvou albech)
- Live in USA (první půli zpívá Dio 1981, druhou Gillian 1983)
- Dies Irae (koncert z roku 1990, 90 minut)

Singly: (některé)

- Paranoid (1970)
- Never Say Die (1978)
- Neon Knight (1980)
- Die Young (1980)
- Mob Rules (1981)
- No Stranger To Love (1986)
- Headless Cross (1989)
- Feels Good To Me (maxi SP 1990 obsahuje live Paranoid zp. T.M.)
- T.V. Crimes (1992)

Video: (některá)

- Never Say Die (1978, hodina z Francie)
- Black And Blue (1980, 90 minut)
- Black Sabbath History (1992, dvoudílný tříhodinový dokument)
- Cross Purposes Live (1994, 90 minut, oproti CD tři bonusy)
- + tři prdele výběru typu Best Of...

BOLT THROWER

- The Peel Session - Hardcore Holocaust - Sampler (1988)
- The Peel Session 1988-1990
- In The Battle Is There No Law (1988)
- Realm Of Chaos (1989)
- War Master (1991)
- The IV Crusade (1992)
- Spearhead (1992, mini LP)
- ...For Victory (1994)

BRUTAL TRUTH

- Extreme Conditions Demand Extreme Responses (1992)
- Perpetual Conversion (1992 mini LP)
- Need To Control (1994)
- + několik splitek

